

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 137

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

12 maja 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2012/C 137/01

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie [...] w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym

1

III Akty przygotowawcze

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

Europejski Bank Centralny

2012/C 137/02

Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 2 marca 2012 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) (CON/2012/17)

7

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2012/C 137/03	Poniższe informacje skierowane są do poniższych osób i grup: AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, AL-YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, Ahmed; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), MOHAMMED, Chalid Szejik (alias ALI, Salem; alias BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Aszraf Refaat Nabith; alias WADUD, Chalid Abdul), Dżama'a al-Islamija (znana także pod nazwą Al-Dżama'a al-Islamija) (Grupa Islamska – GI), Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju, Narodowa Armia Wyzwolenia (Ejército de Liberación Nacional), Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny (PFLP), Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo (znane także pod nazwą PFLP – Naczelne Dowództwo), Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC), Świetlisty Szlak (Sendero Luminoso – SL), wymienionych w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 1375/2011	12
---------------	--	----

Komisja Europejska

2012/C 137/04	Kursy walutowe euro	14
---------------	---------------------------	----

Trybunał Obrachunkowy

2012/C 137/05	Sprawozdanie specjalne nr 5/2012 pt. „CRIS – Wspólny system informacyjny RELEX (Common RELEX Information System)”	15
---------------	---	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2012/C 137/06	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	16
2012/C 137/07	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	17
2012/C 137/08	Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie	18

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie [...] w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym

(2012/C 137/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE**1.1. Konsultacja z EIOD**

1. W dniu 19 grudnia 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie [...] w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ⁽³⁾. Wniosek przekazano EIOD do konsultacji w tym samym dniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 883 wersja ostateczna.

2. Przed przyjęciem wniosku EIOD miał możliwość przedstawienia nieformalnych uwag. Wiele z nich zostało uwzględnionych we wniosku. W efekcie tego zawarte we wniosku gwarancje ochrony danych zostały znacznie wzmocnione.

3. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, iż Komisja przeprowadza z nim również formalną konsultację, oraz fakt umieszczenia w preambule projektowanego instrumentu odniesienia do niniejszej opinii.

1.2. Cele i zakres wniosku

4. Celem wniosku jest modernizacja i zmiana istniejącego tekstu dyrektywy 2005/36/WE („dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych”). W ramach realizacji tego celu Komisja proponuje również zmianę odniesień do przepisów zmienionej dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych w odpowiednich miejscach rozporządzenia w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) ⁽⁴⁾.

1.3. Znaczenie dla ochrony danych

5. Dwa kluczowe aspekty wniosku z punktu widzenia ochrony danych to: (i) wprowadzenie systemu ostrzegania (art. 65a) oraz (ii) wprowadzenie, na zasadzie dobrowolnej, europejskiej legitymacji zawodowej (art. 4a, 4b, 4c, 4d i 4e) ⁽⁵⁾. W obydwu przypadkach przewidziane jest przetwarzanie danych osobowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie w sprawie IMI nie zostało jeszcze przyjęte. W listopadzie 2011 r. EIOD wydał opinię w sprawie wniosku Komisji. Zob. http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2011/11-11-22_IMI_Opinion_PL.pdf

⁽⁵⁾ O ile nie określono inaczej, odniesienia do artykułów we wniosku dotyczą przepisów dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych w brzmieniu zaproponowanym przez Komisję.

6. Co do zasady, ostrzeżenia wydawane są po wydaniu przez właściwy organ lub sąd w danym państwie członkowskim decyzji o zakazie wykonywania przez daną osobę fizyczną działalności zawodowej na jego terytorium⁽¹⁾. Ostrzeżenia mogą być wydawane w odniesieniu do każdego specjalisty objętego dyrektywą w sprawie kwalifikacji zawodowych, w tym również specjalistów, którzy nie wystąpili o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej. Wydane ostrzeżenia są przechowywane w systemie IMI i są dostępne dla wszystkich państw członkowskich oraz dla Komisji.
7. Wprowadzenie europejskiej legitymacji zawodowej wiąże się z tworzeniem i przechowywaniem w systemie IMI dokumentacji zawierającej informacje na temat specjalistów, którzy dobrowolnie wystąpili o przyznanie legitymacji („dokumentacja w systemie IMI”). Informacje zawarte w dokumentacji w systemie IMI są dostępne zarówno dla samych specjalistów, jak i dla „przyjmujących” i „rodzimych” państw członkowskich. Specjalista może w dowolnym momencie wystąpić o usunięcie, zablokowanie lub poprawienie informacji zawartych w dokumentacji w systemie IMI.
8. Dane związane z ostrzeżeniem oraz niektóre dane związane z dokumentacją w systemie IMI zawierają informacje na temat przestępstw lub sankcji administracyjnych, i jako takie wymagają zwiększonej ochrony na podstawie art. 8 ust. 5 dyrektywy 95/46/WE i art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. System ostrzegania może mieć wpływ na prawo do ochrony danych osobowych znacznej liczby osób fizycznych należących do różnych grup zawodowych we wszystkich państwach członkowskich, w tym pracowników służby zdrowia, niezależnie od tego, czy faktycznie prowadzą bądź zamierzają prowadzić działalność poza krajem macierzystym.
9. Z wnioskiem wiąże się również wiele istotnych problemów dotyczących przyszłego rozwoju systemu ostrzegania i funkcji repozytorium w ramach systemu IMI. Jest to również problem horyzontalny mający istotne znaczenie dla współpracy administracyjnej w innych obszarach polityki.

2. ANALIZA WNIOSKU

2.1. Uwagi ogólne

10. EIOD z uznaniem przyjmuje kroki podjęte w celu uwzględnienia we wniosku problemów ochrony danych. Inspektor z uznaniem przyjmuje również fakt, iż dla potrzeb współpracy administracyjnej zaproponowano wykorzystanie istniejącego systemu wymiany informacji IMI, który już teraz, na poziomie praktycznym, zapewnia liczne gwarancje ochrony danych. Wciąż nierozwiązane pozostają jednak istotne problemy, dotyczące głównie systemu ostrzegania.
11. W związku ze wspomnianymi problemami EIOD zaleca jednoznacznie określenie w treści wniosku, w jakich

konkretnych przypadkach może zostać przesłane ostrzeżenie, jasniejsze zdefiniowanie rodzaju danych osobowych, jakie mogą znaleźć się w ostrzeżeniu, oraz ograniczenie przetwarzania do niezbędnego minimum, przy uwzględnieniu proporcjonalności oraz równowagi praw i interesów. We wniosku należy w szczególności:

- jednoznacznie określić, że ostrzeżenia mogą być przesyłane wyłącznie po podjęciu przez właściwy organ lub sąd w danym państwie członkowskim decyzji o zakazie wykonywania przez daną osobę fizyczną działalności zawodowej na jego terytorium,
- określić, że treść ostrzeżenia nie może zawierać dalszych szczegółowych informacji dotyczących okoliczności i uzasadnienia dla wydania zakazu,
- jasno określić i ograniczyć do ściśle niezbędnego minimum długość okresu zatrzymywania ostrzeżeń oraz
- zadbać o to, by ostrzeżenia były przesyłane wyłącznie właściwym organom w państwach członkowskich, oraz by organy takie zachowywały poufność, nie rozpowszechniały dalej i nie publikowały informacji otrzymanych w treści ostrzeżenia.

2.2. Ostrzeżenia

Systemy ostrzegania zaproponowane przez Komisję

12. W art. 56a wprowadzono dwa – do pewnego stopnia różne – systemy ostrzegania dotyczące dwóch różnych kategorii specjalistów:
- w art. 56a ust. 1 wprowadzono system ostrzegania dotyczący lekarzy ogólnych i lekarzy specjalistów, pielęgniarek, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, położnych, farmaceutów i niektórych innych zawodów. W ostrzeżeniu ma się znaleźć informacja o „tożsamości specjalisty”, wobec którego właściwe organy lub sądy „wydały zakaz”, nawet tymczasowo, prowadzenia działalności zawodowej na terytorium danego państwa członkowskiego. Ostrzeżenia mogą być przesyłane przez właściwe organy państwa członkowskiego i są adresowane do właściwych organów wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz do Komisji,
 - w art. 56a ust. 2 ustanowiono dodatkowy system ostrzegania dotyczący zawodów nieobjętych systemem ostrzegania określonym w art. 56a ust. 1 (lub systemem ostrzegania istniejącym w ramach dyrektywy 2006/123/WE⁽²⁾). W tym przypadku ostrzeżenia wysyłane są „po zdobyciu faktycznej wiedzy na temat postępowania, konkretnych czynów lub okoliczności, które są powiązane z taką działalnością i które mogłyby spowodować poważną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska w innym państwie członkowskim”. Ostrzeżenia przesyłane są „innym zainteresowanym państwom członkowskim i Komisji”. We

⁽¹⁾ Należy doprecyzować art. 56a ust. 2 w celu jednoznacznego wskazania, iż dotyczy to nie tylko ostrzeżeń wydawanych na podstawie przepisów art. 56a ust. 1, dotyczących specjalistów medycznych, ale także ostrzeżeń wydawanych na podstawie przepisów art. 56a ust. 2, dotyczących specjalistów niemedycznych. Zob. pkt 24–27 niniejszej opinii.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

wniosku określono ponadto, że „należy przekazywać wyłącznie informacje ściśle niezbędne dla identyfikacji danego specjalisty; informacje takie muszą zawierać odniesienie do decyzji właściwego organu o zakazie wykonywania działalności zawodowej przez tego specjalistę”.

Uwagi ogólne

13. EIOD odnotowuje fakt ustanowienia ograniczonego systemu ostrzegania na poziomie europejskim w celu wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi właściwymi organami na temat specjalistów, którym zakazano wykonywania działalności zawodowej w danym państwie członkowskim ze względu na ważny interes publiczny, np. w przypadku zawodów, gdzie kluczowe znaczenie ma życie, zdrowie i bezpieczeństwo ludzi (oraz dobrostan zwierząt), lub w przypadku innych zawodów w sytuacji, gdy jest to uzasadnione w celu uniknięcia poważnej szkody dla zdrowia i bezpieczeństwa lub dla środowiska.
14. EIOD uważa jednak, iż systemy ostrzegania muszą pozostać proporcjonalne.
15. W związku z powyższym EIOD z uznaniem przyjmuje ulepszenia wprowadzone w tekście w odpowiedzi na nieformalne uwagi Inspektora. Wydaje się, iż ulepszenia te – choć wciąż wymagają dalszego doprecyzowania – mają na celu ograniczenie zakresu ostrzeżeń do specjalistów, którym zakazano wykonywania zawodu decyzją właściwego organu, i wydają się wykluczać możliwość przesyłania ostrzeżeń jedynie w oparciu o podejrzenie lub zarzuty wobec danego specjalisty, o ile nie są one poparte jednoznacznymi dowodami i nie doprowadziły do wydania przez właściwy organ lub sąd formalnej decyzji o zakazie wykonywania działalności przez daną osobę fizyczną. Może to pomóc w zapewnieniu pewności prawa oraz w zachowaniu zasady domniemania niewinności.
16. EIOD zaleca doprecyzowanie warunków przesyłania ostrzeżeń oraz treści samych ostrzeżeń, a wśród pozostałych problemów za najważniejsze uznaje te związane z okresami zatrzymywania. Wskazane byłoby również udoskonalenie przepisów dotyczących dokładności i aktualizacji ostrzeżeń, a także przepisów dotyczących odbiorców. W dyrektywie należy też wyraźnie określić zobowiązania dotyczące zachowania poufności.

Okresy zatrzymywania

17. Jeden z kluczowych problemów, jakie wciąż dostrzega EIOD w związku z systemami ostrzegania, dotyczy samego charakteru systemu ostrzegania. Chodzi o to, czy ostrzeżenia przewidziane we wniosku:
 - pozostawałyby w systemie IMI jedynie przez określony czas, ostrzegawczo, sygnalizując wyjątkową sytuację wymagającą niezwłocznego działania, lub
 - czy w związku z systemem ostrzegania powstałaby baza danych przechowująca dane związane z ostrzeże-

niem przez dłuższy czas, a tym samym, w ujęciu praktycznym, będąca ogólnoeuropejską czarną listą specjalistów, w tym pracowników służby zdrowia, która służy do rutynowej weryfikacji takich specjalistów przez właściwe organy.

18. Jak wskazano w naszej opinii w sprawie wniosku ⁽¹⁾ „wykorzystanie ostrzeżenia jako narzędzia komunikacji w celu zawiadomienia właściwych organów o konkretnym wykroczeniu lub podejrzeniu jest jedną rzeczą; zupełnie inną jest natomiast przechowywanie tego ostrzeżenia w bazie danych przez dłuższy lub wręcz nieokreślony czas”.
19. EIOD niepokoi fakt, że w proponowanym art. 56a ust. 5 długość okresu, przez który ostrzeżenia będą pozostawać w systemie IMI, pozostawiono do decyzji Komisji – w formie aktów delegowanych. EIOD zaleca, by te kluczowe przepisy, które określają zasadniczy charakter proponowanego systemu ostrzegania, umieszczono w tekście samej proponowanej dyrektywy.
20. Z punktu widzenia ochrony danych optymalne byłoby usuwanie wszystkich wprowadzonych do systemu ostrzeżeń po upływie ustalonego, możliwie krótkiego okresu, liczonego od momentu przesłania ostrzeżenia. Okres taki powinien być wystarczająco długi (np. sześć miesięcy), aby umożliwić otrzymującym ostrzeżenie właściwym organom przesłanie pytań uzupełniających za pośrednictwem systemu IMI oraz podjęcie, w oparciu o otrzymane informacje, decyzji w sprawie ewentualnych działań w ramach posiadanych kompetencji. Okres taki nie powinien jednak być dłuższy, niż to bezwzględnie konieczne do tego celu.
21. Opcjonalnie, w przypadku, gdy potrzeba dłuższego zatrzymania jest wyraźnie uzasadniona, EIOD zaleca wprowadzenie we wniosku, jako minimum, wyraźnego wymogu usuwania ostrzeżenia przez właściwy organ niezwłocznie po wygaśnięciu zakazu, który był podstawą dla wydania ostrzeżenia (np. w związku z odwołaniem lub ograniczeniem czasowym zakazu). Należy uniknąć sytuacji, w której ostrzeżenie w sposób nieuzasadniony obowiązuje przez czas nieokreślony, być może nawet po przejściu danego specjalisty na emeryturę lub po jego śmierci.

Treść ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 1

22. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt doprecyzowania zapisów projektu dotyczących treści ostrzeżeń. Konieczne jest jednak ich dalsze doprecyzowanie, aby nie ulegało wątpliwości, że treść ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 1 została wyraźnie ograniczona do: (i) danych osobowych niezbędnych do identyfikacji danego specjalisty; (ii) wskazania, czy specjalista otrzymał zakaz wykonywania działalności zawodowej; (iii) wskazania, czy zakaz ma charakter tymczasowy (do czasu zakończenia postępowania odwoławczego), czy ostateczny; (iv) wskazania okresu obowiązywania zakazu oraz (v) nazwy właściwego organu wydającego decyzję (z podaniem państwa, w którym wydano decyzję).

⁽¹⁾ Zob. pkt 57–59.

23. Ponadto EIOD zaleca wyraźne określenie we wniosku, że ostrzeżenia nie powinny zawierać bardziej szczegółowych informacji dotyczących okoliczności i uzasadnienia zakazu. W tym kontekście EIOD zauważa, że pytania uzupełniające mogą być zadawane w ramach zwykłej dwustronnej wymiany danych, kiedy zachodzi konieczność uzyskania tego rodzaju informacji dodatkowych. System IMI może również być wykorzystywany do udostępniania osobom zajmującym się daną sprawą dodatkowych informacji ogólnych na temat procedur krajowych, aby umożliwić im zrozumienie informacji opartych na procedurach krajowych innego państwa.

Warunki przesyłania i treść ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 2

24. Dla zapewnienia pewności prawa istotne jest jednoznaczne doprecyzowanie warunków przesyłania ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 2. W obecnym brzmieniu jest mowa o „zdobywaniu faktycznej wiedzy na temat postępowania, konkretnych czynów lub okoliczności, które są powiązane z taką działalnością i które mogłyby spowodować poważną szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla środowiska w innym państwie członkowskim”. Przepisy te same w sobie nie są wystarczająco jasne i pozostawiają osobom zajmującym się daną sprawą zbyt duże pole manewru przy podejmowaniu decyzji, czy należy wysłać ostrzeżenie.

25. Co istotne, ze sformułowania „faktyczna wiedza” nie wynika jasno, czy wymagane jest jedynie uzasadnione podejrzenie określonego rodzaju czynu zabronionego lub innego zdarzenia, czy też przed przesłaniem ostrzeżenia konieczne będzie pełne zbadanie i ustalenie stanu faktycznego, w ramach określonego rodzaju procedury administracyjnej.

26. W zmienionej wersji wniosku jest mowa o odniesieniu do decyzji właściwego organu o zakazie wykonywania przez specjalistę działalności zawodowej. Jest to znaczne ulepszenie w stosunku do wcześniejszych projektów i naszym zdaniem sugeruje ono, że ostrzeżenia można przysyłać wyłącznie po wydaniu zakazu dotyczącego danego specjalisty na podstawie decyzji danego właściwego organu.

27. Tekst wymaga jednak dalszego ulepszenia poprzez jednoznaczne określenie wymogu, iż ostrzeżenie musi opierać się na uprzedniej decyzji sądu lub właściwego organu o zakazie wykonywania przez specjalistę działalności zawodowej. Powinno to zagwarantować pewność prawa i zapobiec błędnej interpretacji.

28. Należy również doprecyzować, tak jak w art. 56a ust. 1, że treść ostrzeżeń powinna zostać wyraźnie ograniczona do: (i) danych osobowych niezbędnych do identyfikacji danego specjalisty; (ii) wskazania, czy specjalista otrzymał zakaz wykonywania działalności zawodowej; (iii) wskazania, czy zakaz ma charakter tymczasowy (do czasu zakończenia postępowania odwoławczego), czy ostateczny; (iv) wskazania okresu obowiązywania zakazu oraz (v) nazwy właściwego organu wydającego decyzję (z podaniem państwa, w którym wydano decyzję).

Odbiorcy ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 2

29. Zgodnie z art. 56a ust. 2 ostrzeżenia należy przysyłać „innym zainteresowanym państwom członkowskim i Komisji”. EIOD zaleca modyfikację tekstu, tak by zgodnie z nowym brzmieniem ostrzeżenia miały być przysyłane „właściwym organom w innych zainteresowanych państwach członkowskich i Komisji”. Sformułowanie takie, zawierające termin „właściwe organy”, zostało użyte wcześniej w art. 56a ust. 1 w odniesieniu do ostrzeżeń objętych tym ustępem ⁽¹⁾.

Dokładność i aktualizacje

30. EIOD zaleca również uwzględnienie we wniosku wyraźnego wymogu okresowego przeglądu ostrzeżeń pod kątem aktualności przez właściwy organ wprowadzający je do systemu, a także bezzwłocznego poprawiania i wycofywania ostrzeżeń w przypadku, gdy zawarte w nich informacje są niedokładne lub wymagają aktualizacji. Warto również zadbać o to, by w informacjach zawartych w ostrzeżeniu odnotowywano (np. poprzez przesłanie aktualizacji ostrzeżenia) fakt, że dany specjalista złożył odwołanie od danego „ostrzeżenia” objętego art. 56a ust. 4 bądź wystąpił o poprawienie, zablokowanie lub usunięcie ostrzeżenia ⁽²⁾.

Poufność, dalsze rozpowszechnianie i publikacja ostrzeżeń

31. EIOD jest świadomy faktu, że przepisy prawa i praktyka państw członkowskich różnią się pod względem stopnia, w jakim informacje dotyczące postępowania dyscyplinarnego lub sankcji karnych wobec specjalistów medycznych lub innych specjalistów są udostępniane w relacji pomiędzy właściwymi organami, innymi organizacjami (takimi jak szpitale) i opinią publiczną. W niewielkiej liczbie państw w Internecie powszechnie dostępne do wglądu są czarne listy dotyczące niektórych zawodów. Inne państwa stosują odmienną metodę, udostępniając opinii publicznej jedynie białe listy, tj. wykazy specjalistów uprawnionych do wykonywania zawodu.

32. W sytuacji współwystępowania odmiennych praktyk i przepisów krajowych EIOD zaleca określenie w dyrektywie wymogu zachowania poufności przez wszystkie zainteresowane właściwe organy danych związanych z ostrzeżeniem otrzymywanych z innego państwa członkowskiego, o ile dane takie nie zostały upublicznione zgodnie z prawem przysyłającego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Na marginesie EIOD pragnie wyrazić uznanie wobec faktu, iż – w odróżnieniu od ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 1 – w obecnym przypadku mowa jest nie o „wszystkich państwach członkowskich” lecz o „zainteresowanych państwach członkowskich”.

⁽²⁾ Pragniemy zauważyć, że ograniczenie treści ostrzeżenia do niezbędnego minimum danych oraz do najbardziej merytorycznych i obiektywnych danych – np. tego, czy decyzja danego rodzaju (np. tymczasowy zakaz wykonywania działalności) została wydana przez właściwy organ, czy przez sąd – umożliwiłoby również zmniejszenie liczby wniosków o poprawienie, zablokowanie lub usunięcie ostrzeżenia, ponieważ trudniej byłoby zakwestionować dokładność takich danych.

2.3. Europejska legitymacja zawodowa

33. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, że w związku z jego nieformalnymi uwagami Komisja znacznie udoskonaliła przejrzystość, pewność prawa i gwarancje ochrony danych w art. 4a wniosku.
34. Pozostałe problemy zaobserwowane przez EIOD dotyczą art. 4e ust. 1 wniosku, zgodnie z którym „właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego dokonują terminowej aktualizacji odpowiedniej dokumentacji w systemie IMI dotyczącej informacji na temat wszczętego postępowania dyscyplinarnego lub zastosowanych sankcji karnych lub wszystkich innych poważnych szczególnych okoliczności, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że wpłyną na wykonywanie czynności przez posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej na podstawie niniejszej dyrektywy”.
35. Artykuł 4e ust. 1 uzupełnia istniejące przepisy art. 56 ust. 2, które dopuszczają już dwustronną wymianę na tych samych warunkach. W szczególności, istniejący art. 56 ust. 2 stanowi, że „właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego i rodzimego państwa członkowskiego wymieniają między sobą [...] informacje dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub nałożonych sankcji karnych albo innych, poważnych okoliczności szczególnych, które najprawdopodobniej mogą wywierać skutki na wykonywanie zawodu na podstawie niniejszej dyrektywy”.
36. W związku z powyższymi przepisami EIOD dostrzega trzy główne problemy:
- Warunki aktualizacji dokumentacji w systemie IMI na podstawie art. 4e i treść takich aktualizacji*
37. Po pierwsze, obydwa przepisy pozostawiają osobom zajmującym się daną sprawą duże pole manewru przy podejmowaniu decyzji o aktualizacji dokumentacji w systemie IMI. Ze względów opisanych w uwagach dotyczących braku przejrzystości co do warunków przesyłania ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 2, również w tym przypadku pożądane byłoby dalsze doprecyzowanie przepisów. EIOD oczekiwałby przynajmniej wprowadzenia wymogu dokonywania takich aktualizacji „bez uszczerbku dla domniemania niewinności”⁽¹⁾. Bardziej zadowalającym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie w dyrektywie wymogu (jak w przypadku omawianych powyżej ostrzeżeń objętych art. 56a ust. 2) uprzedniej decyzji sądu lub właściwego organu o zakazie wykonywania przez danego specjalistę działalności zawodowej podstawy dla wszelkich aktualizacji. Powinno to zagwarantować pewność prawa i zapobiec błędnej interpretacji.
38. Należy również doprecyzować, podobnie jak w przypadku ostrzeżeń objętych art. 56, że treść aktualizacji powinna zostać ograniczona do: (i) wskazania, czy danemu specjalście zakazano wykonywania działalności zawodowej; (ii) wskazania, czy zakaz ma charakter tymczasowy (do czasu zakończenia postępowania odwoławczego), czy ostateczny; (iii) wskazania okresu obowiązywania zakazu oraz

(iv) nazwy właściwego organu wydającego decyzję (z podaniem państwa, w którym wydano decyzję). Należy unikać podawania dalszych szczegółowych informacji, np. na temat tego, czy dany zakaz wynika z wyroku skazującego w procesie karnym lub z postępowania dyscyplinarnego, oraz na temat popełnionego czynu. Jeżeli w danym przypadku informacje takie są potrzebne właściwemu organowi, może on zawsze wystąpić o takie informacje uzupełniające w ramach dwustronnej wymiany informacji (za pośrednictwem systemu IMI, lecz poza dokumentacją w systemie IMI).

Okresy zatrzymywania

39. Po drugie, w odróżnieniu od dwustronnej wymiany informacji na podstawie istniejących przepisów art. 56 ust. 2, gdzie informacje są zatrzymywane w systemie IMI jedynie przez sześć miesięcy po zamknięciu sprawy, dokumentacja w systemie IMI została zaprojektowana tak, iż może ona pozostawać w systemie IMI przez potencjalnie długi czas. Z tego względu należy również wprowadzić odpowiednie przepisy zapewniające terminowe usuwanie z dokumentacji w systemie IMI wszelkich odniesień do wszczętego postępowania dyscyplinarnego lub zastosowanych sankcji karnych lub wszystkich innych poważnych szczególnych okoliczności, kiedy dostęp do takich informacji nie jest już wymagany.
40. Proponowany zapis o usuwaniu informacji kiedy „nie są już wymagane” jest użyteczny, lecz – naszym zdaniem – niewystarczający dla zagwarantowania spójności i pewności prawa. W związku z tym EIOD zaleca określenie we wniosku wystarczająco krótkiego okresu zatrzymywania dla wymienianych informacji. Ze względów wyjaśnionych powyżej w odniesieniu do okresów zatrzymywania ostrzeżeń optymalne byłoby pozostawianie takich informacji w systemie IMI jedynie tak długo, jak jest to konieczne dla organu otrzymującego w celu podjęcia odpowiednich działań (np. sześciomiesięczny okres na podjęcie działań dochodzeniowych lub egzekucyjnych).
41. Ewentualnie, w przypadku, gdy ustawodawcy dążą do „długoterminowego” przechowywania informacji o zakazie w dokumentacji w IMI, EIOD zaleca, jako wymóg minimalny, jednoznaczne zobowiązanie organu wydającego do usuwania wszelkich odniesień do zakazu po wygaśnięciu samego zakazu (np. w związku z odwołaniem lub ograniczeniem czasowym zakazu).

2.4. Perspektywa długoterminowa

42. W perspektywie długoterminowej – jeżeli i kiedy wykorzystanie legitymacji zawodowych i systemu IMI stanie się powszechne (może tak być w przypadku niektórych lub wszystkich zawodów regulowanych objętych systemem ostrzegania) – EIOD zaleca Komisji przeprowadzenie przeglądu pod kątem dalszej niezbędności systemów ostrzegania objętych art. 56a oraz możliwości ich zastąpienia przez bardziej ograniczony, a tym samym, z punktu widzenia ochrony danych, mniej ingerencyjny system. W takim przypadku można rozważyć np. czy zamiast przysyłać ostrzeżenia do wszystkich państw członkowskich nie można ograniczyć wymiany informacji do właściwych organów w rodzimym państwie członkowskim i przyjmującym państwie członkowskim, które mają dostęp do legitymacji zawodowej danego specjalisty i do jego dokumentacji w systemie IMI.

⁽¹⁾ Podobne odniesienia do domniemania niewinności znalazły się w art. 10 ust. 4 dyrektywy 2011/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

2.5. Konsultacja z EIOD i krajowymi organami do spraw ochrony danych w kwestii aktów delegowanych

43. EIOD zaleca również konsultację z EIOD i grupą roboczą art. 29, gdzie reprezentowane są również krajowe organy do spraw ochrony danych, przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 56a ust. 5, oraz wszelkich innych aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 58, które mogą mieć skutki dla ochrony danych. Konsultację taką powinna poprzedzać ocena skutków dla ochrony danych ⁽¹⁾.

3. WNIOSKI

44. EIOD odnotowuje fakt ustanowienia ograniczonego systemu ostrzegania na poziomie europejskim w celu wymiany informacji o specjalistach, którym zakazano wykonywania działalności zawodowej w danym państwie członkowskim, tam gdzie jest to uzasadnione ważnym interesem społecznym.

45. EIOD uważa jednak, że systemy ostrzegania muszą pozostać proporcjonalne.

46. EIOD zaleca w szczególności, co następuje:

- we wniosku należy jednoznacznie określić, w jakich konkretnych przypadkach mogą być przesyłane ostrzeżenia, jaśniej zdefiniować rodzaj danych osobowych, które mogą znaleźć się w ostrzeżeniach, oraz ograniczyć przetwarzanie do niezbędnego minimum, przy uwzględnieniu proporcjonalności oraz równowagi praw i interesów,
- w tym kontekście we wniosku należy jednoznacznie określić, że ostrzeżenia mogą być przesyłane wyłącznie po podjęciu przez właściwy organ lub sąd w danym państwie członkowskim decyzji o zakazie wykonywania przez daną osobę fizyczną działalności zawodowej na jego terytorium,
- określić, że treść ostrzeżenia nie może zawierać dalszych szczegółowych informacji dotyczących okoliczności i uzasadnienia dla wydania zakazu,

— jasno określić i ograniczyć do ściśle niezbędnego minimum długość okresu zatrzymywania ostrzeżeń oraz

— zadbać o to, by ostrzeżenia były przysyłane wyłącznie właściwym organom w państwach członkowskich, oraz by organy takie zachowywały poufność, nie rozpowszechniały dalej i nie publikowały informacji otrzymanych w treści ostrzeżenia, o ile dane takie nie zostały upublicznione zgodnie z prawem przysyłającego państwa członkowskiego.

47. W odniesieniu do europejskiej legitymacji zawodowej i związanej z nią „dokumentacji w systemie IMI” EIOD zaleca ponadto doprecyzowanie warunków dołączania do takiej dokumentacji informacji dotyczących postępowania dyscyplinarnego lub sankcji karnych bądź wszelkich innych poważnych okoliczności, a także doprecyzowanie treści dołączanych informacji, a ponadto zaleca przejrzyste ograniczenie okresów zatrzymywania.

48. Ponadto, w perspektywie długoterminowej, jeżeli i kiedy wykorzystanie legitymacji zawodowych i systemu IMI stanie się powszechne, EIOD zaleca Komisji przeprowadzenie przeglądu pod kątem dalszej niezbędności systemów ostrzegania objętych art. 56a oraz możliwości ich zastąpienia przez bardziej ograniczony, a tym samym, z punktu widzenia ochrony danych, mniej ingerencyjny system.

49. EIOD zaleca również przeprowadzenie konsultacji z EIOD i grupą roboczą art. 29, gdzie reprezentowane są również krajowe organy do spraw ochrony danych, przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w art. 56a ust. 5, oraz wszelkich innych aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie art. 58, które mogą mieć skutki dla ochrony danych. Konsultację taką powinna poprzedzać ocena skutków dla ochrony danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2012 r.

Giovanni BUTTARELLI
Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych

⁽¹⁾ Zob. również opinia EIOD w sprawie rozporządzenia w sprawie IMI, pkt 29–32.

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 2 marca 2012 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”)

(CON/2012/17)

(2012/C 137/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 26 stycznia 2012 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”). W dniu 6 lutego 2012 r. EBC otrzymał od Parlamentu Europejskiego drugi wniosek o wydanie opinii w sprawie tego samego projektu rozporządzenia.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 133 oraz art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Uwagi ogólne

1.1. Program „Perykles” to program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem i powiązanych oszustwami. Projekt rozporządzenia zastąpi podstawę prawną programu „Perykles”, która wygaśnie pod koniec 2013 r. ⁽²⁾, tym samym przedłużając okres jej obowiązywania do końca 2020 r. EBC ponownie stwierdza, że program Perykles stanowi istotny wkład do działań podejmowanych przez EBC, Europol oraz władze krajowe w zakresie zwalczania fałszerstw euro ⁽³⁾. EBC wyraża przekonanie, że program „Perykles 2020” będzie nadal przyczyniał się do zachowania wiarygodności banknotów euro, w tym ich drugiej serii.

⁽¹⁾ COM(2011) 913 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Program „Perykles” został pierwotnie wprowadzony decyzją Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50). Obowiązywanie decyzji Rady 2001/923/WE zostało rozszerzone na państwa członkowskie spoza strefy euro poprzez decyzję Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzającą skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55). Późniejsze zmiany decyzji Rady 2001/923/WE rozszerzyły zakres i okres obowiązywania programu „Perykles” do dnia 31 grudnia 2013 r.

⁽³⁾ Zob. pkt 1 opinii EBC CON/2006/35 z dnia 5 lipca 2006 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie dwóch projektowanych decyzji Rady dotyczących programu wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. C 163 z 14.7.2006, s. 7). Wszystkie opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>

- 1.2. EBC podkreśla swój czynny udział w działaniach zwalczających fałszowanie banknotów euro. W szczególności EBC opracowuje projekty oraz zaawansowane parametry techniczne banknotów, które pozwalają ogółowi społeczeństwa oraz ekspertom na rozróżnianie między autentycznymi a fałszywymi banknotami euro. Aby wyprzedzać działania fałszerzy, przyjętą praktyką jest udoskonalanie banknotów będących od kilku lat w obiegu. Również Eurosystem stosuje ten środek zapobiegawczy i wkrótce rozpocznie produkcję drugiej serii banknotów euro. Ponadto w swoim Centrum Analiz Fałszerstw EBC analizuje nowe rodzaje fałszyfikatów i wykorzystuje uzyskaną wiedzę do skuteczniejszego doradzania organom ścigania. Centrum Analiz Fałszerstw koordynuje przekazywanie wszystkim właściwym podmiotom wszelkich dostępnych technicznych i statystycznych danych dotyczących fałszowania euro.

2. Uwagi szczegółowe

- 2.1. Drugi ustęp artykułu 4 projektu rozporządzenia określa sposób oceny osiągnięcia szczegółowych celów programu „Perykles 2020”. W tym zakresie wyniki zależą nie tylko od skutecznych działań w ramach programu „Perykles 2020”, ale również od wielu czynników zewnętrznych, w tym od liczby fałszyfikatów będących w obiegu, wystarczającej dostępności ludzkich, finansowych i technicznych zasobów w organach finansowych, technicznych, organach ścigania i organach sądowych, jak i od wdrażania innych szkoleń organizowanych dla tych organów. W związku z tym program powinien podlegać ocenie pod kątem wszystkich aspektów wpływających na oszustwa i fałszowanie euro. EBC zaleca zatem pełne zaangażowanie EBC i Europolu w przeprowadzanie oceny programu „Perykles 2020” przewidzianej w art. 12 ust. 3 i ust. 4 projektu rozporządzenia.
- 2.2. Wnioski przedstawiane przez uczestniczące państwa członkowskie w ramach programu „Perykles 2020” mogą obejmować uczestników z państw trzecich, jeśli ich obecność jest istotna dla ochrony euro. Uznając korzyści dla zapobiegania fałszowaniu euro i oszustwom na całym świecie wynikające z udziału w programie „Perykles 2020” państw trzecich, EBC wskazuje, że udział ten powinien mieć charakter rozsądny i proporcjonalny.
- 2.3. EBC zauważa, że art. 8 ust. 2 lit. a) i c) oraz art. 10 ust. 3 projektu rozporządzenia dotyczy używania narzędzi wykrywających i przewiduje udzielanie dotacji na sfinansowanie zakupów sprzętu. EBC zgadza się z propozycją udzielania dotacji na zakup ogólnego wyposażenia laboratoryjnego, takiego jak mikroskopy, czytniki podczerwieni, suwmiarki, densytometry, mikrometry, czytniki przewodności i magnetyczności, które wspomagają proces dochodzeniowy, ale nie są specjalnie zaprojektowane lub sprzedawane jako sprzęt służący do wykrywania fałszyfikatów. EBC uważa, że jedynymi wiarygodnymi maszynami i urządzeniami wykrywającymi fałszyfikaty są maszyny i urządzenia, które wskazano na stronie internetowej EBC jako poddane testom obejmującym aktualne rodzaje fałszyfikatów i autentycznych banknotów wykazujących wiele cech normalnego zużycia. Takie maszyny i urządzenia są jednak przeznaczone dla podmiotów zawodowo zajmujących się obsługą gotówki i w zasadzie nie należą do zakresu wyspecjalizowanych organów ds. zwalczania fałszowania, określonych w art. 8 ust. 2 lit. c) projektu rozporządzenia jako grupy docelowe⁽¹⁾. Dlatego też EBC wyraża opinię, że niewłaściwe jest rozważanie zakupu przyrządów do rozpoznawania fałszyfikatów z funduszy programu „Perykles 2020” bądź używania przyrządów do rozpoznawania fałszyfikatów przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania.
- 2.4. Aby uniknąć powielania pracy i nakładania się kompetencji programu „Perykles 2020” i innych odpowiednich programów i działań, oraz w celu zapewnienia rozwoju wspólnej strategii przeciwdziałania fałszowaniu euro i oszustwom, korzystne byłoby, aby Komisja, EBC oraz Europol wspólnie dokonywały oceny inicjatyw finansowanych w ramach programu „Perykles 2020”⁽²⁾. Motyw 7 i art. 11 projektu rozporządzenia powinny zatem zostać zmienione w taki sposób, aby uwzględnić: a) przeprowadzanie przez Komisję w odpowiednim terminie konsultacji z głównymi zainteresowanymi

⁽¹⁾ Ponadto, ze streszczenia oceny skutków (SEK(2011) 1615 wersja ostateczna) jasno wynika, że finansowanie zakupu sprzętu dotyczy wyspecjalizowanych organów zajmujących się zwalczaniem fałszerstw z państw trzecich do ochrony euro przed fałszowaniem, ze szczególnym uwzględnieniem wyspecjalizowanych organów prowadzących działalność w szczególnych państwach trzecich, które mają inne priorytety niż zwalczanie fałszowania euro.

⁽²⁾ Zob. pkt 3 opinii EBC CON/2005/22 z dnia 21 czerwca 2005 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie dwóch projektowanych decyzji Rady dotyczących programu wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. C 161 z 1.7.2005, s. 11) oraz pkt 2.2 opinii EBC CON/2006/35 z dnia 5 lipca 2006 r. wydanej na wniosek Rady Unii Europejskiej w sprawie dwóch projektowanych decyzji Rady dotyczących programu wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. C 163 z 14.7.2006, s. 7).

podmiotami dotyczących rocznego programu prac oraz b) uzyskanie zgody EBC i Europolu na roczny program prac w celu jego przyjęcia ⁽¹⁾. W tym względzie należy zapewnić EBC i Europolowi wystarczający okres czasu na przeanalizowanie projektu rocznego programu prac i przedstawienie swoich opinii zanim projekt ten będzie przedmiotem dyskusji w ramach odpowiedniego komitetu doradczego.

- 2.5. EBC przyjmuje z zadowoleniem art. 12 ust. 1 projektu rozporządzenia nakładający na Komisję obowiązek wdrażania programu „Perykles 2020” we współpracy z państwami członkowskimi poprzez przeprowadzanie konsultacji na różnych etapach jego wdrażania, uwzględniając odpowiednie rozwiązania zastosowane przez inne właściwe organy, w szczególności EBC i Europol. Artykuł 12 ust. 1 projektu rozporządzenia zapewnia zarówno wystarczający poziom współpracy na szczeblu unijnym jak i spójność pomiędzy programem „Perykles 2020” a innymi odpowiednimi programami i działaniami, EBC zaleca jednak, aby Komisja pozostawiła wystarczającą ilość czasu na zapoznanie się z dokumentacją dotyczącą rocznego programu prac przed zasięgnięciem opinii EBC i Europolu w tej sprawie w ramach odpowiedniego komitetu doradczego.
- 2.6. EBC zaleca zmianę proponowanego art. 12 ust. 3 i 4 zapewniającą udział EBC i Europolu w ocenie efektywności i skuteczności programu „Perykles 2020” oraz możliwości jego przedłużenia, modyfikacji lub zawieszenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 2 marca 2012 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. punkt 8 opinii EBC CON/2005/22.

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1 Motyw 7 projektu rozporządzenia	
„(7) Należy zagwarantować spójność i komplementarność niniejszego programu działań Unii z innymi programami i działaniami. W celu wdrożenia niniejszego programu Komisja powinna, w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zainteresowanymi stronami (w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z EBC i z Europol) wszystkie niezbędne konsultacje w celu oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, a zwłaszcza w zakresie wymiany, pomocy i szkoleń.”	„(7) Należy zagwarantować spójność i komplementarność niniejszego programu działań Unii z innymi programami i działaniami. W celu wdrożenia niniejszego programu Komisja powinna, w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zainteresowanymi stronami (w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z EBC i z Europol) wszystkie niezbędne konsultacje w celu oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, a zwłaszcza w zakresie wymiany, pomocy i szkoleń. W odpowiednim czasie przed przyjęciem rocznego programu prac Komisja powinna przeprowadzić z głównymi zainteresowanymi stronami wszystkie niezbędne konsultacje w celu oceny potrzeb w zakresie ochrony euro. W celu wdrożenia niniejszego programu Komisja powinna w szczególności zasięgnąć opinii właściwych organów krajowych wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz uzyskać zgodę EBC i Europolu na roczny program prac w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, zwłaszcza w zakresie wymiany, pomocy i szkoleń.”

Uzasadnienie

Wspólne dokonywanie oceny inicjatyw finansowanych w ramach programu „Perykles 2020” w kontekście rocznego programu prac będzie korzystne dla Komisji, EBC i Europolu. Taka wspólna ocena pomoże uniknąć powielania pracy i nakładania się kompetencji programu „Perykles 2020” i innych odpowiednich programów i działań realizowanych przez EBC, Europol i właściwe organy krajowe. Ponadto takie rozwiązanie zapewniłoby stworzenie wspólnej strategii przeciwdziałania oszustwom i fałszowaniu euro. Dlatego też EBC sugeruje zmianę motywu 7 projektu rozporządzenia w taki sposób, aby uwzględnić: a) przeprowadzanie przez Komisję w odpowiednim terminie konsultacji z głównymi zainteresowanymi podmiotami dotyczących rocznego programu prac oraz b) uzyskanie zgody EBC i Europolu na roczny program prac w celu jego przyjęcia.

Zmiana nr 2

Artykuł 11 projektu rozporządzenia

„Artykuł 11 Roczny program prac W celu wdrożenia programu Komisja przyjmuje roczne programy prac. W programach tych określa się zamierzone cele, oczekiwane wyniki, metodę realizacji oraz ich całkowitą kwotę. Obejmują one także opis działań, które mają być finansowane, orientacyjne kwoty przeznaczone na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji. [...]”	„Artykuł 11 Roczny program prac W celu wdrożenia programuPo zasięgnięciu w odpowiednim terminie opinii głównych zainteresowanych podmiotów w sprawie projektów rocznych programów prac oraz po uzyskaniu zgody EBC i Europolu Komisja przyjmuje roczne programy prac. W programach tych określa się zamierzone cele, oczekiwane wyniki, metodę realizacji oraz ich całkowitą kwotę. Obejmują one także opis działań, które mają być finansowane, orientacyjne kwoty przeznaczone na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji. [...]”
---	---

Uzasadnienie

Wspólne dokonywanie oceny inicjatyw finansowanych w ramach programu „Perykles 2020” w kontekście rocznego programu prac będzie korzystne dla Komisji, EBC i Europolu. Taka wspólna ocena pomoże uniknąć powielania pracy i nakładania się kompetencji programu „Perykles 2020” i innych odpowiednich programów i działań realizowanych przez EBC, Europol i właściwe organy krajowe. Ponadto takie rozwiązanie zapewniłoby stworzenie wspólnej strategii przeciwdziałania oszustwom i fałszowaniu euro. Dlatego też EBC sugeruje zmianę art. 11 projektu rozporządzenia w taki sposób, aby uwzględnić: a) przeprowadzanie przez Komisję w odpowiednim terminie konsultacji z głównymi zainteresowanymi podmiotami dotyczących rocznego programu prac oraz b) uzyskanie zgody EBC i Europolu na roczny program prac w celu jego przyjęcia.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 3 Artykuł 12 ust. 3 projektu rozporządzenia	
„(3) Za ocenę programu odpowiada Komisja. Nie później niż 31 grudnia 2017, [...]”	„(3) Za ocenę programu odpowiada Komisja. Komisja przekazuje projekt końcowego sprawozdania z oceny właściwym organom krajowym wyznaczonym przez państwa członkowskie oraz uzyskuje zgodę EBC i Europolu na treść końcowego sprawozdania z oceny w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001. Nie później niż dnia 31 grudnia 2017 r., [...]”
Uzasadnienie Aby program „Perykles 2020” mógł osiągnąć ogólne i szczegółowe cele, priorytetem powinna pozostać jego skuteczność. EBC uważa, że decydujące znaczenie ma odpowiednia koordynacja programu „Perykles 2020” z istniejącymi programami unijnymi i krajowymi oraz z projektami EBC i Europolu. W tym względzie EBC jest zdania, że w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, należy zasięgać opinii wszystkich głównych zainteresowanych podmiotów co do treści sprawozdania z oceny oraz uzyskać ich zgodę. W tym celu EBC przedstawia powyższą propozycję zmiany, która przyczynia się również do zwiększenia roli EBC i Europolu w ocenie efektywności i skuteczności programu „Perykles 2020” oraz możliwości jego przedłużenia, modyfikacji lub zawieszenia.	
Zmiana nr 4 Artykuł 12 ust. 4 projektu rozporządzenia	
„(4) Ponadto, do dnia 31 grudnia 2021 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat osiągnięcia celów programu.”	„(4) Ponadto Komisja przekazuje projekt sprawozdania na temat osiągnięcia celów programu właściwym organom krajowym wyznaczonym przez państwa członkowskie oraz uzyskuje zgodę EBC i Europolu na treść sprawozdania z oceny w ramach odpowiedniego komitetu doradczego, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001. DoDo dnia 31 grudnia 2021 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat osiągnięcia celów programu.”
Uzasadnienie Właściwe stosowanie metody oceny osiągnięcia szczegółowych celów programu „Perykles 2020” wymaga szerokiego zakresu wiedzy ogólnej i eksperckiej oraz informacji. Wynika to z treści art. 4, który zawiera wyliczenie szeregu wyników stanowiących kryteria oceny osiągnięcia celów. W tym zakresie wyniki zależą nie tylko od skutecznych działań w ramach programu „Perykles 2020”, ale także od wielu czynników zewnętrznych, w tym liczby fałszyfikatów będących w obiegu, wystarczającej dostępności ludzkich, finansowych i technicznych zasobów w organach finansowych, technicznych, organach ścigania i organach sądowych, jak i od wdrażania innych szkoleń organizowanych dla tych organów. W związku z tym program „Perykles 2020” powinien podlegać ocenie pod kątem wszystkich aspektów wpływających na oszustwa i fałszowanie euro. Dlatego też EBC, Europol i właściwe organy krajowe, które dysponują znacznym zasobem odpowiedniej wiedzy i informacji w tym zakresie, powinny być w pełni zaangażowane w ocenę osiągnięcia celów programu „Perykles 2020”. Ponadto powinien istnieć obowiązek uzyskania zgody EBC i Europolu na treść końcowego sprawozdania z oceny.	
⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.	

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Poniższe informacje skierowane są do poniższych osób i grup: AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, AL-YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, Ahmed; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), MOHAMMED, Chalid Szejik (alias ALI, Salem; alias BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Aszraf Refaat Nabith; alias WADUD, Chalid Abdul), Dżama'a al-Islamija (znana także pod nazwą Al-Dżama'a al-Islamija) (Grupa Islamska – GI), Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju, Narodowa Armia Wyzwolenia (Ejército de Liberación Nacional), Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny (PFLP), Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo (znane także pod nazwą PFLP – Naczelne Dowództwo), Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC), Świetlisty Szlak (Sendero Luminoso – SL), wymienionych w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 1375/2011 ⁽¹⁾

(2012/C 137/03)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. przewiduje, że wszystkie należące do wymienionych osób, grup i podmiotów fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze zostaną zamrożone oraz że osobom, grupom i podmiotom tym nie będą udostępniane – bezpośrednio ani pośrednio – żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze.

Rada uzyskuje nowe informacje dotyczące wyżej wymienionych osób i grup figurujących w wykazie. Po przeanalizowaniu tych informacji Rada odpowiednio zmieniła tekst uzasadnień.

Odnosne osoby i grupy mogą zwrócić się do Rady o przekazanie im aktualnego uzasadnienia jej decyzji dotyczącej utrzymania ich we wspomnianym wykazie. Wniosek mogą kierować na adres:

Council of the European Union
(Attn: CP 931 designations)
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Wniosek należy złożyć w terminie 3 tygodni od daty opublikowania niniejszego ogłoszenia.

Odnosne osoby i grupy mogą w dowolnym terminie zwrócić się do Rady, przedstawiając odpowiednie dokumenty, o ponowne rozpatrzenie decyzji o umieszczeniu i utrzymaniu ich w wykazie. Wnioski należy kierować na podany wyżej adres. Wnioski będą rozpatrywane po ich wpłynięciu. Równocześnie zwraca się uwagę odnosnych osób i grup na fakt, że Rada regularnie dokonuje przeglądu wykazu zgodnie z art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB. Aby Rada mogła rozpatrzyć wnioski podczas kolejnego przeglądu, należy je złożyć w terminie trzech tygodni od daty pisma powiadamiającego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 10.

Zwraca się uwagę zainteresowanych grup i podmiotów na możliwość wystąpienia do właściwych organów w odnośnym państwie członkowskim lub odnośnych państwach członkowskich – które to organy wymieniono w załączniku do przedmiotowego rozporządzenia – o pozwolenie na wykorzystanie zamrożonych funduszy w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb lub dokonania określonych płatności zgodnie z art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia. Aktualny wykaz właściwych organów jest dostępny na stronie internetowej pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/comm/external_relations/cfsp/sanctions/measures.htm

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

11 maja 2012 r.

(2012/C 137/04)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2944	AUD	Dolar australijski	1,2877
JPY	Jen	103,48	CAD	Dolar kanadyjski	1,2997
DKK	Korona duńska	7,4334	HKD	Dolar Hongkongu	10,0506
GBP	Funt szterling	0,80330	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6476
SEK	Korona szwedzka	8,9840	SGD	Dolar singapurski	1,6194
CHF	Frank szwajcarski	1,2012	KRW	Won	1 485,25
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,4786
NOK	Korona norweska	7,5815	CNY	Yuan renminbi	8,1681
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5027
CZK	Korona czeska	25,253	IDR	Rupia indonezyjska	11 893,41
HUF	Forint węgierski	289,90	MYR	Ringgit malezyjski	3,9750
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	55,043
LVL	Łat łotewski	0,6978	RUB	Rubel rosyjski	39,0134
PLN	Złoty polski	4,2434	THB	Bat tajlandzki	40,346
RON	Lej rumuński	4,4378	BRL	Real	2,5305
TRY	Lir turecki	2,3135	MXN	Peso meksykańskie	17,5015
			INR	Rupia indyjska	69,4250

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 5/2012 pt. „CRIS – Wspólny system informacyjny RELEX (Common RELEX Information System)”

(2012/C 137/05)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji swojego sprawozdania specjalnego nr 5/2012 pt. „CRIS – Wspólny system informacyjny RELEX (Common RELEX Information System)”.

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: <http://eca.europa.eu>, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

Aby bezpłatnie otrzymać sprawozdanie w wersji papierowej lub na płycie CD, należy zwrócić się do Trybunału Obrachunkowego, pisząc na adres:

European Court of Auditors
Unit 'Audit: Production of Reports'
12, rue Alcide de Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu

lub wypełnić elektroniczny formularz zamówienia dostępny na stronie EU-Bookshop.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2012/C 137/06)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	23.3.2012
Czas trwania	23.3.2012–31.12.2012
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado lub grupa stad	MAC/8C3411
Gatunek	Makrela (<i>Scomber scombrus</i>)
Obszar	VIIIc, IX oraz X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	—

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2012/C 137/07)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	18.1.2012
Czas trwania	18.1.2012–31.12.2012
Państwo członkowskie	Francja
Stado lub grupa stad	ANF/8C3411
Gatunek	Żabnicowate (<i>Lophiidae</i>)
Obszar	VIIIc, IX oraz X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	—

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Informacje o zamknięciu łowisk przekazane przez państwa członkowskie

(2012/C 137/08)

Zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zamknięciu łowiska, jak określono w tabeli poniżej:

Data i godzina zamknięcia łowiska	9.3.2012
Czas trwania	9.3.2012–31.12.2012
Państwo członkowskie	Szwecja
Stado lub grupa stad	PRA/04-N.
Gatunek	Krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
Obszar	Wody Norwegii na południe od 62° N
Rodzaj(-e) statków rybackich	—
Numer referencyjny	—

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

POMOC PAŃSTWA – LUKSEMBURG

Pomoc państwa SA.34440 (12/C) – Sprzedaż Dexia BIL

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 137/09)

Pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Luksemburg o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
Office: J70 03/225
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22961242

Uwagi te zostaną przekazane Luksemburgowi. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

I. PROCEDURA

1. Decyzją z dnia 19 listopada 2008 r. Komisja uznała, że nie będzie wnosić zastrzeżeń odnośnie do operacji wsparcia płynności oraz gwarancji na obligacje grupy Dexia. Pomoc ta została zatwierdzona jako pomoc na ratowanie, zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE.
2. Francja zgłosiła Komisji plan restrukturyzacyjny grupy Dexia dnia 16 lutego 2009 r., Luksemburg – dnia 17 lutego 2009 r., a Belgia – dnia 18 lutego 2009 r. Decyzją z dnia 13 marca 2009 r. Komisja postanowiła wszcząć formalne

postępowanie wyjaśniające na warunkach określonych w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do wszystkich środków przyznanych na rzecz grupy Dexia.

3. Decyzją z dnia 26 lutego 2010 r. Komisja zatwierdziła plan restrukturyzacyjny dla grupy Dexia.
4. Dnia 12 października 2011 r. władze belgijskie zgłosiły Komisji dodatkowy środek polegający na przejęciu 100 % udziałów w Dexia Bank Belgium („DBB”) od Dexia SA. Decyzją z dnia 17 października 2011 r. Komisja postanowiła zatwierdzić tymczasowo, na okres sześciu miesięcy, przejęcie DBB przez władze belgijskie od Dexia SA oraz wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie tego środka.

5. Dnia 14 grudnia 2011 r. władze francuskie, belgijskie i luksemburskie powiadomiły Komisję o dodatkowym środku dla grupy Dexia, polegającym na tymczasowej gwarancji refinansowania. Decyzją z dnia 21 grudnia 2011 r. Komisja postanowiła zatwierdzić tymczasowo, na okres sześciu miesięcy, tymczasową gwarancję refinansowania oraz wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tego środka.
6. Dnia 23 marca 2012 r. władze luksemburskie zgłosiły Komisji sprzedaż Dexia BIL przez grupę Dexia. Decyzja w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE dotyczy sprzedaży Dexia BIL.

II. STAN FAKTYCZNY

7. Dexia BIL należy do grupy Dexia utworzonej w 1996 r. w wyniku połączenia francuskiego *Crédit Local* i belgijskiego *Crédit Communal*. Grupa Dexia jest zorganizowana wokół spółki dominującej (Dexia SA) i trzech operacyjnych spółek zależnych zlokalizowanych we Francji (DCL), Belgii (DBB) i Luksemburgu (Dexia BIL). Dexia BIL jest trzecim co do wielkości bankiem w Luksemburgu pod względem depozytów i kredytów udzielanych rezydentom, a jej bilans na koniec czerwca 2011 r. wyniósł 41 mld EUR. Główna działalność Dexia BIL obejmuje bankowość detaliczną, bankowość prywatną oraz udzielanie kredytów klientom indywidualnym i komercyjnym.
8. W następstwie kryzysu finansowego, poczynając od września 2008 r. Francja, Belgia i Luksemburg przyznały spółce Dexia szereg środków pomocy państwa. W swojej decyzji z dnia 26 lutego 2010 r. dotyczącej planu restrukturyzacji spółki Dexia SA Komisja zatwierdziła pomoc na rzecz tej spółki pod warunkiem wypełnienia przez zainteresowane państwa członkowskie i spółkę Dexia SA wszystkich zobowiązań i warunków zawartych w tej decyzji.
9. Mimo że realizacja zatwierdzonego planu restrukturyzacji umożliwiała spółce Dexia poprawę stabilności źródeł finansowania i zmniejszenie jej rozmiaru, aktywów niestrategicznych i poziomu dźwigni finansowej, wystąpiły opóźnienia w realizacji tego planu i poczynając od lata 2011 r. narastały problemy spółki związane z utratą płynności. Choć Dexia BIL nigdy nie była źródłem problemów w grupie Dexia, dotknęły ją skutki uboczne na innych rynkach, a we wrześniu i październiku 2011 r. odnotowała ona znaczny odpływ depozytów. Sytuacja Dexia BIL ustabilizowała się po ogłoszeniu jej sprzedaży dnia 6 października 2011 r.
10. Zdaniem władz luksemburskich Dexia planowała zbycie banku Dexia BIL już od 2009 r., a w okresie od 2009 r. do lata 2011 r. podejmowała indywidualne rozmowy z kilkoma prywatnymi podmiotami, które nie przyniosły jednak konkretnych ofert przejęcia. Dnia 6 października 2011 r. Dexia ogłosiła, że rozpoczęła negocjacje na zasadzie wyłączności z prywatnym inwestorem „Precision Capital”, przy założeniu, że państwo luksemburskie zachowuje swój udział mniejszościowy. Dnia 20 grudnia 2011 r. podpisany został protokół ustaleń w sprawie sprzedaży Dexia BIL za cenę 730 mln EUR: 90 % udziałów przejął inwestor Precision Capital, a pozostałe 10 % – państwo luksemburskie. Udział państwa luksemburskiego podlega tym samym warunkom, co udział inwestora Precision Capital.
11. Określone rodzaje działalności i udziały zostały wyłączone z zakresu przedmiotowej transakcji, co w rezultacie ograniczyło sprzedaną działalność głównie do bankowości detalicznej oraz bankowości prywatnej (zwanych dalej „sprzedaną działalnością”) prowadzonej przez Dexia BIL. Wspomniane wyłączenie objęło konkretnie: RBC Dexia, Dexia Asset Management, portfel historyczny (*legacy portfolio*), Parfipar, Dexia LDG, Popular Banca Privada, przy czym Dexia BIL zatrzymała wpływy gotówkowe z tych wyłączonych działalności. Dnia 10 grudnia 2011 r., przed podpisaniem protokołu ustaleń, sporządzona została przez niezależnego eksperta opinia o godziwości ceny sprzedaży Dexia BIL. Zakłada się także zakończenie finansowania grupy Dexia przez Dexia BIL.
12. Na obecnym etapie protokół ustaleń zawiera klauzulę (zwaną dalej „klauzulą 3.3.5”), która stanowi, że jeśli do dnia 1 stycznia 2017 r. Dexia lub inna spółka należąca do grupy Dexia, w kontekście przyszłej sprzedaży, zbycia lub fuzji innych spółek zależnych, uzyska gwarancję państwa związaną z wykonywaniem jej obowiązków odszkodowawczych wobec nabywców w odniesieniu do takich transakcji i w zakresie, w jakim tacy nabywcy są podmiotami prywatnymi, Dexia upewni się, że ten sam poręczyciel gwarancji (lub inny poręczyciel o równie wysokim ratingu kredytowym) udzieli nabywcy Dexia BIL, tj. Precision Capital, gwarancji na podobnych warunkach (*mutatis mutandis*). Władze luksemburskie poinformowały jednak, że przewiduje się usunięcie tej klauzuli.

III. OCENA

13. Zważywszy, że omawiana transakcja nie była realizowana w drodze otwartej, przejrzystej procedury przetargowej, opartej na zasadzie niedyskryminacji, Komisja ma za zadanie skrupulatnie zbadać, czy cena sprzedanej działalności odpowiednio odzwierciedla cenę rynkową.
14. Komisja zwraca uwagę, że 10-procentowy udział państwa luksemburskiego obwarowany jest tymi samymi warunkami, co 90-procentowy udział Precision Capital. Z tego powodu Komisja jest zdania, że państwo luksemburskie podjęło interwencję jako inwestor rynkowy i może wykluczyć dodatkową pomoc w odniesieniu do swojego 10-procentowego udziału w sprzedanej działalności Dexia BIL.
15. Przejęcie Dexia BIL było przedmiotem niezależnej opinii o godziwości ceny, a cena sprzedaży mieści się w przedziale cenowym przedstawionym w opinii. Opinia ta została jednak przygotowana w trakcie negocjacji i przed podpisaniem protokołu ustaleń. W związku z powyższym Komisja

nie może na obecnym etapie stwierdzić, czy opinia o godności ceny uwzględnia odpowiednio wszystkie warunki przedmiotowej transakcji, w szczególności jeśli chodzi o wycenę wyłączonych działalności oraz związane z nimi zatrzymane wpływy gotówkowe oraz skutek klauzuli 3.3.5 w razie jej nieusunięcia.

16. W przypadku braku wykreślenia klauzuli 3.3.5 Komisja miałaby wątpliwości co do ewentualnej pomocy państwa przewidzianej w tej klauzuli oraz co do tego, czy taka pomoc została prawidłowo odzwierciedlona w cenie transakcji.

W konsekwencji Komisja nie jest w stanie na obecnym etapie stwierdzić, że zbycie sprzedanej działalności Dexia BIL i warunki jego realizacji nie zawierają elementu pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE na korzyść sprzedanej działalności Dexia BIL i Precision Capital jako podmiotu przejmującego Dexia BIL, w przypadku gdyby cena transakcji była zbyt niska w stosunku do ceny rynkowej.

TEKST PISMA

„J'ai l'honneur de vous informer que, au vu des informations qui lui ont été communiquées sur le cas cité en objet, la Commission européenne a décidé d'ouvrir une procédure, conformément à l'article 108, paragraphe 2, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ("TFUE") sur la mesure notifiée.

1. PROCÉDURE

- (1) Par décision du 19 novembre 2008 ⁽¹⁾, la Commission a décidé de ne pas soulever d'objections aux mesures d'urgence concernant une opération de soutien de liquidité ("liquidity assistance" ci-après "l'opération LA") et une garantie sur certains éléments de passif de Dexia ⁽²⁾. La Commission a considéré que ces mesures étaient compatibles avec le marché intérieur sur la base de l'article 107, paragraphe 3, alinéa b), TFUE en tant qu'aide au sauvetage d'une entreprise en difficulté et a autorisé ces mesures pour une période de six mois à compter du 3 octobre 2008, en précisant qu'au-delà de cette période, la Commission devrait réévaluer l'aide en tant que mesure structurelle.
 - (2) La Belgique, la France et le Luxembourg (ci-après "les États membres concernés") ont notifié à la Commission un premier plan de restructuration de Dexia respectivement les 16, 17 et 18 février 2009.
 - (3) Par décision du 13 mars 2009, la Commission a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 108, paragraphe 2, TFUE pour l'ensemble des aides accordées à Dexia ⁽³⁾.
 - (4) Par décision du 30 octobre 2009 ⁽⁴⁾, la Commission a autorisé la prolongation de la garantie jusqu'au 28 février 2010 ou jusqu'à la date de la décision de la Commission statuant sur la compatibilité des mesures d'aides et le plan de restructuration de Dexia, si la restructuration intervient avant le 28 février 2010. La Commission a précisé dans sa décision du 30 octobre 2009 que les mesures proposées dans le plan de restructuration initial ne permettraient pas, à ce stade, de statuer sur la compatibilité des aides.
 - (5) Le 9 février 2010, les États membres concernés ont transmis à la Commission des informations sur des mesures additionnelles envisagées afin de compléter le plan de restructuration initial notifié en février 2009.
 - (6) Par décision du 26 février 2010 ⁽⁵⁾, la Commission a autorisé le plan de restructuration de Dexia et la conversion des aides d'urgence en aides à la restructuration, sous condition du respect de tous les engagements et conditions de ladite décision.
- La procédure postérieure à la décision du 26 février 2010**
- (7) Depuis l'été 2011, Dexia a rencontré des difficultés supplémentaires et les États membres concernés ont envisagé des mesures d'aide additionnelles.
 - (8) Par décision du 17 octobre 2011 ⁽⁶⁾, la Commission a décidé d'ouvrir une procédure formelle d'investigation sur la mesure de vente par Dexia et de rachat par l'État belge de Dexia Banque Belgique (ci-après "DBB"). Cette mesure concerne le rachat par l'État belge de DBB et ses filiales, à l'exception de Dexia Asset Management. Toutefois, dans un souci de préservation de la stabilité financière, la Commission a décidé d'autoriser temporairement la mesure. Celle-ci est donc autorisée pour six mois à compter de la date de la décision ou, si la Belgique soumet un plan de restructuration dans les six mois à compter de la date de la décision, jusqu'à ce que la Commission adopte une décision finale sur la mesure.
 - (9) Le 18 octobre 2011, les États membres concernés ont informé la Commission d'un ensemble de nouvelles mesures potentielles en vue d'un nouveau plan de restructuration ou de démantèlement de Dexia. Dans le cadre de cet ensemble de nouvelles mesures, la Belgique a notifié à la Commission, le 21 octobre 2011, une mesure de recours pour DBB à l'"Emergency Liquidity Assistance" (ci-après "ELA") pourvue d'une garantie de l'État belge. Cette mesure permet à DBB d'octroyer des financements à Dexia Crédit Local SA (ci-après "DCL").
 - (10) Le 14 décembre 2011, la France, la Belgique et le Luxembourg ont également notifié à la Commission, dans le cadre de cet ensemble de nouvelles mesures, un projet de garantie temporaire des États membres concernés sur le refinancement de Dexia SA, de DCL et/ou de leurs filiales. Par décision du 21 décembre 2011 (ci-après "la décision d'ouverture sur les aides supplémentaires à la restructuration de Dexia") ⁽⁷⁾, dans un souci de préservation de la stabilité financière, la Commission a décidé d'autoriser temporairement jusqu'au 31 mai 2012 la garantie temporaire de refinancement.

⁽¹⁾ JO C(2008) 7388 final.

⁽²⁾ Dans la présente décision, "Dexia" désigne Dexia SA et l'ensemble de ses filiales. En est donc exclue, depuis le rachat de Dexia Banque Belgique par l'État belge, Dexia Banque Belgique et ses filiales.

⁽³⁾ JO C 181 du 4.8.2009, p. 42.

⁽⁴⁾ JO C 305 du 16.12.2009, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 274 du 19.10.2010 p. 54.

⁽⁶⁾ JO C 38 du 11.2.2012, p. 12.

⁽⁷⁾ Décision non encore publiée au Journal Officiel.

Décision publiée sur le site internet de la DG Concurrence à l'adresse suivante: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/243124/243124_1306879_116_2.pdf

- (11) Toutefois, dans cette décision, la Commission a ouvert une procédure formelle sur l'ensemble des mesures supplémentaires à la restructuration de Dexia depuis l'adoption de la décision conditionnelle (dont la garantie temporaire de refinancement) et a demandé aux États membres concernés que lui soit notifié, dans un délai de trois mois, un plan de restructuration de Dexia, ou à défaut de viabilité de Dexia, un plan de liquidation de Dexia.

Procédure relative à la vente de Dexia Banque Internationale à Luxembourg

- (12) Le 6 octobre 2011, Dexia SA a annoncé, dans un communiqué de presse ⁽¹⁾, être entré en négociation exclusive avec un groupement d'investisseurs internationaux auquel participera l'État du Luxembourg, en vue d'une cession de Dexia Banque Internationale à Luxembourg (ci-après "Dexia BIL"). Le Conseil d'Administration du groupe Dexia se prononcerait sur le contenu d'une offre éventuelle à l'issue de la période d'exclusivité.
- (13) Le 18 décembre 2011, la Commission a été informée qu'un protocole d'accord contraignant, portant sur la vente de la participation de 99,906 % dans Dexia BIL détenue par Dexia, était sur le point d'être conclu. À travers ce protocole d'accord, Precision Capital SA, un groupe d'investisseurs du Qatar, acquerra 90 % de la participation, les 10 % restants étant acquis par le Luxembourg. Certains actifs de Dexia BIL sont exclus du périmètre de cette vente.
- (14) La vente de Dexia BIL ne faisait pas partie des mesures approuvées par la Commission dans le cadre du plan de restructuration de Dexia approuvé le 26 février 2010. Elle n'a pas non plus été incluse dans la portée de la procédure d'investigation ouverte par la décision de la Commission

du 21 décembre 2011, concernant les mesures de restructuration notifiées à la Commission postérieurement à cette date.

- (15) Cette mesure avait déjà été portée à la connaissance de la Commission avant le 21 décembre 2011. La vente de Dexia BIL sera donc analysée par la Commission séparément de la restructuration de Dexia SA non seulement en raison de la nécessité d'apporter de la sécurité juridique dans les plus brefs délais, mais aussi et surtout en raison de l'indépendance de cette cession de la restructuration du groupe au vu des mesures d'aide approuvées temporairement en 2011, vu que cette mesure avait déjà été projetée depuis 2009 selon les informations reçues par la Commission et que Dexia BIL sera séparé juridiquement et économiquement de Dexia SA.
- (16) Le Luxembourg a notifié à la Commission le 23 mars 2012 la vente de Dexia BIL comme mesure additionnelle au plan de restructuration. Cette mesure fait l'objet de la présente décision.

2. DESCRIPTION

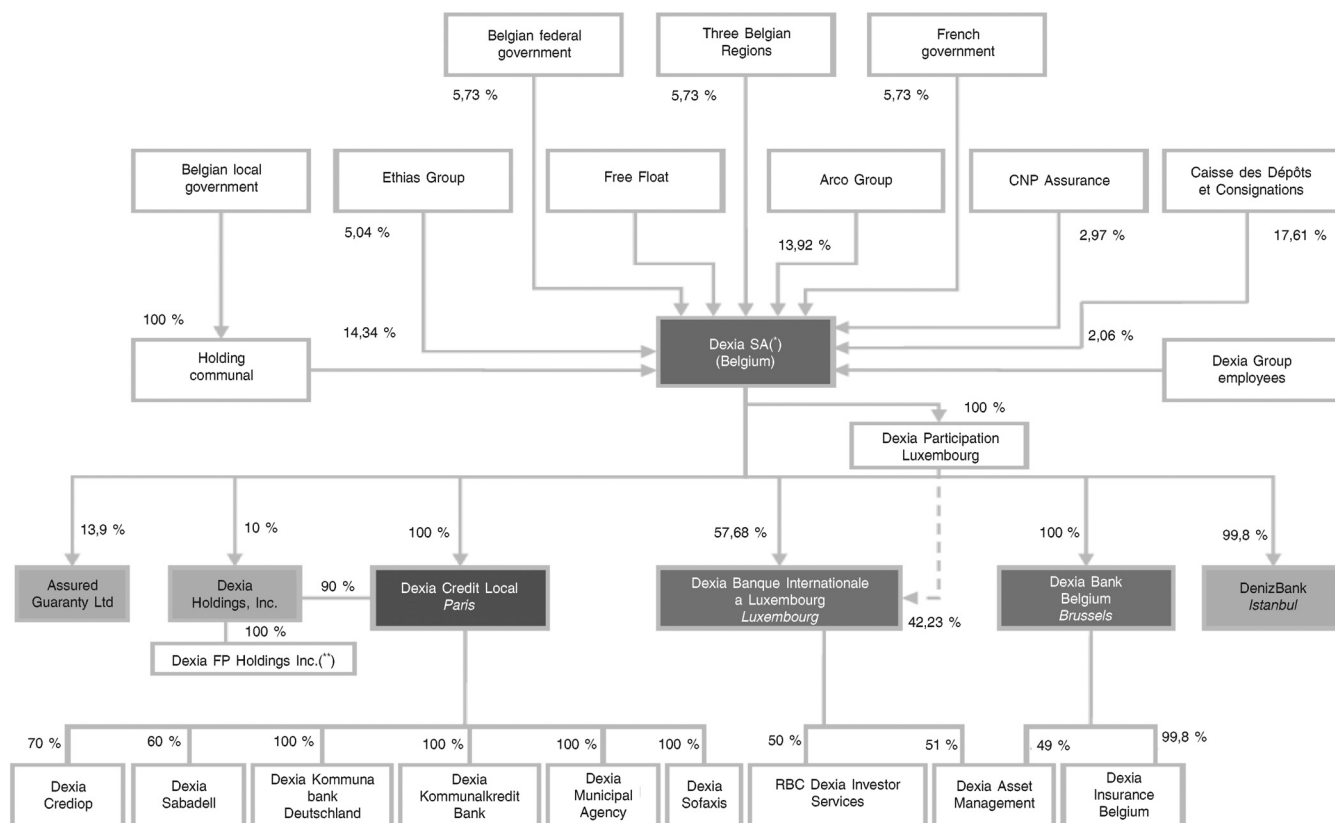
2.1. Description de Dexia BIL et du groupe Dexia

- (17) Dexia BIL fait partie du groupe Dexia. Née de la fusion en 1996 du Crédit Local de France et du Crédit communal de Belgique, Dexia est spécialisée dans les prêts aux collectivités locales mais compte également quelques 5,5 millions de clients privés, principalement en Belgique, au Luxembourg et en Turquie. Dexia était organisée autour d'une maison mère holding (Dexia SA) et de trois filiales opérationnelles situées en France (DCL), en Belgique (DBB) et au Luxembourg (Dexia BIL). Par une décision en date du 17 octobre 2011, la Commission a autorisé le rachat de DBB par l'État belge. Le bilan consolidé du groupe s'élevait, avant le rachat de DBB, à 518 milliards d'euros au 30 juin 2011.

⁽¹⁾ Voir ce communiqué sur le site internet du groupe Dexia à l'adresse suivante: http://www.dexia.com/FR/Journaliste/communiques_de_presse/Pages/Entree-en-negociation-exclusive-pour-la-cession-de-Dexia-Banque-Internationale-a-Luxembourg.aspx

Figure 1

Structure de Dexia SA au 31 décembre 2010

(*) Dexia's shares are traded on Euronext Brussels, Euronext Paris and the Luxembourg Stock Exchange.

(**) Old FSA Financial Products

(18) Les parts des principaux actionnaires de Dexia SA sont les suivantes:

Nom du souscripteur	% détenu au 31 décembre 2010
Caisse des Dépôts et consignations	17,61 %
Holding Communal	14,14 %
Arco Group	13,81 %
Gouvernement fédéral belge	5,73 %
Gouvernement français	5,73 %
Ethias	5,04 %
CNP Assurances	2,96 %
Région flamande	2,87 %
Région wallonne	2,01 %
Salariés	1,07 %
Région Bruxelles-Capitale	0,86 %
Autres	28,17 %

Dexia BIL

(19) Dexia BIL est une des plus grandes banques commerciales du Luxembourg présentant une taille bilantaire de 41 milliards d'euros au 30 juin 2011. Dexia BIL opère non seulement au Luxembourg, mais également dans d'autres pays comme la Suisse, le Royaume-Uni, certains pays d'Asie et du Moyen Orient, et ce, soit directement, soit à travers certaines de ses filiales. Dexia BIL détient également un important portefeuille de titres "legacy" d'une valeur de marché estimée au 30 septembre 2011 à environ [5 – 10] ⁽¹⁾ milliards d'euros.

(20) Dexia BIL est une des grandes banques à réseau de guichets au Luxembourg et est un acteur essentiel de l'économie locale aussi bien comme banque dépositaire des résidents personnes physiques et des entreprises que comme fournisseur de crédits de consommation, immobiliers et aux entreprises.

(21) Selon les tableaux fournis par la Commission de surveillance du secteur financier ("CSSF"), autorité de surveillance du secteur financier luxembourgeois, Dexia BIL représente pour [10 – 15] % des résidents personnes physiques et pour [15 – 20] % des PME résidentes la banque de référence, la plaçant à chaque fois en troisième position sur

⁽¹⁾ Information confidentielle [...].

le marché luxembourgeois. Les parts de marché de Dexia BIL dans le système bancaire luxembourgeois est d'environ [10 – 15] % en volume des dépôts, [10 – 15] % en volume des prêts et [5 – 10] % des actifs sous gestion dans le domaine de la banque privée.

2.2. Les difficultés de Dexia

- (22) Les difficultés rencontrées par Dexia pendant la crise financière de l'automne 2008 ont été décrites dans la décision du 26 février 2010. Les difficultés plus récentes auxquelles Dexia a été confrontée peuvent être résumées comme suit.
- (23) Tout d'abord, l'aggravation de la crise des dettes souveraines, à laquelle sont confrontées de nombreuses banques européennes, a conduit à une méfiance de plus en plus grande de la part des investisseurs envers des contreparties bancaires, ne permettant plus à ces dernières de lever du financement dans des volumes et des conditions satisfaisantes.
- (24) En outre, étant particulièrement surexposée au risque souverain et para-souverain, Dexia a fait l'objet d'une méfiance accrue des investisseurs. En effet, Dexia présente à ses actifs de nombreux prêts et/ou obligations de pays et/ou de collectivités locales et régionales dans des pays perçus à risque par le marché.
- (25) De plus, la crise actuelle est intervenue alors même que Dexia n'a pas eu le temps de finaliser la mise en œuvre de son plan de restructuration, qui aurait affiché un profil de risque de liquidité nettement plus renforcé. Dexia présentant un profil de liquidité encore particulièrement vulnérable et le marché connaissant particulièrement la vulnérabilité de Dexia, Dexia a peut-être davantage que d'autres banques fait l'objet d'une méfiance accrue.
- (26) Les besoins de financement de Dexia ont particulièrement augmenté du fait des éléments suivants:
- i) la forte baisse des taux d'intérêt durant l'été 2011 a augmenté d'au moins [5 – 20] milliards d'euros le besoin d'apport de "collateral" pour faire face aux appels de marge liés à la variation de la valeur de marché du portefeuille d'instruments dérivés de taux utilisés en couverture du bilan;
 - ii) de nombreuses émissions obligataires (en particulier les émissions garanties par les États précédemment émises par Dexia) sont arrivées à échéance à un moment où les conditions de marché pour refinancer ces obligations n'étaient pas optimales;
 - iii) la forte baisse de valeur de marché et pour certains, la baisse de qualité crédit, des actifs que Dexia utilise à titre de sûretés pour obtenir du financement
 - iv) la perte de confiance d'une grande partie des investisseurs, suite, entre autres, à l'annonce de pertes importantes du deuxième trimestre 2011 (de près de 4 milliards d'euros) et de dégradations de certaines agences de notation;

v) les difficultés de Dexia ont également conduit à des retraits massifs de dépôts de clients en Belgique et au Luxembourg en octobre 2011.

- (27) Vu l'incapacité pour Dexia de se refinancer sur les marchés et [...], Dexia a dû dans un premier temps recourir à une nouvelle mesure d'ELA de la part de la Banque nationale de Belgique et de la Banque de France respectivement. C'est dans ces circonstances que les États membres concernés ont octroyé la garantie temporaire de refinancement en faveur de Dexia.

Dexia BIL

- (28) Malgré que Dexia BIL n'a pas été à l'origine des problèmes du groupe Dexia, [...] elle a fait face à une forte réduction de ses dépôts, et ce, en particulier entre le 30 septembre 2011 et le 10 octobre 2011, période durant laquelle les dépôts ont baissé de [1 – 5] milliards d'euros (passant de [5 – 15] milliards d'euros à [5 – 15] milliards d'euros). Les pertes de dépôts se sont ensuite stabilisées suite à l'annonce d'une série de mesures visant à démanteler le groupe Dexia et à sécuriser certaines filiales du groupe (dont Dexia BIL). En particulier, Dexia avait annoncé le 6 octobre 2011 être entré en discussion avec un groupe d'investisseurs et le Luxembourg en vue de leur vendre Dexia BIL. Après avoir connu un plancher de [5 – 15] milliards d'euros le 22 novembre 2011, Dexia BIL a depuis lors pu afficher une légère progression de ses dépôts à [5 – 15] milliards d'euros le 14 décembre 2011.

2.3. La nouvelle mesure notifiée: la cession de Dexia BIL

- (29) Le Luxembourg a notifié, le 23 mars 2012, la cession de Dexia BIL. La clôture de la vente est soumise à l'accord préalable de la Commission.
- (30) La mesure de cession de Dexia BIL notifiée à la Commission n'a pas fait objet de procédure d'appel d'offres formelle. Selon les autorités luxembourgeoises, la cession de Dexia BIL était apparemment envisagée depuis longtemps par Dexia qui a contacté à cet effet une série d'opérateurs entre 2009 et 2011, notamment [...]. Les discussions menées ont été plus ou moins avancées, mais aucun de ces opérateurs n'a soumis un projet d'acquisition concret pour Dexia BIL.
- (31) Finalement les contacts avec Precision Capital ont abouti à l'entrée en négociation exclusive annoncé le 6 octobre 2011. Un protocole d'accord contraignant, portant sur la vente de la participation de 99,906 % dans Dexia BIL détenue par Dexia, a été conclu à travers un Mémorandum of Understanding le 20 décembre 2011 (ci-après "MoU"). À travers ce protocole d'accord, Precision Capital acquerra 90 % de la participation de la cession, les 10 % restants étant acquis par le Luxembourg aux mêmes termes et conditions que Precision Capital. La mesure notifiée se base sur ce MoU.
- (32) Certains actifs de Dexia BIL sont exclus du périmètre de cette vente et de fait, la cession ne se porte que sur une partie de Dexia BIL, à savoir les activités retail et banque privée (ci-après "les parties cédées"). Plus précisément sont exclus du périmètre de la vente: la participation de 51 % détenue par Dexia BIL dans Dexia Asset Management, la

participation de 50 % détenue par Dexia BIL dans RBC Dexia Investor Services Limited (ci-après "RBCD"), la participation de 40 % dans Popular Banca Privada, le portefeuille de titres "legacy" de Dexia BIL (ainsi que certains produits dérivés y associés), les participations de Dexia BIL dans Dexia LDG Banque et Parfipar. Les activités susmentionnées seront transférées à Dexia avant la clôture de la transaction avec une clause de récupération du produit net des cessions par Dexia BIL. De plus, le MoU prévoit comme condition préalable à la vente l'élimination de tous les prêts et emprunts non sécurisés auprès d'entités du groupe Dexia et l'élimination de nombreux prêts et emprunts sécurisés auprès d'entités du groupe Dexia. Au 10 février 2012 ce financement octroyé aux autres entités du groupe était d'environ [0 – 5] milliards d'euros dont moins de [500 – 800] millions de financements sécurisés. L'exclusion de tous ces actifs permettra de réduire les actifs totaux de Dexia BIL d'environ 16,9 milliards d'euros par rapport à ces actifs totaux de 41 milliards d'euros au 30 juin 2011 (soit une réduction des actifs totaux de 40 % et des actifs pondérés par les risques de 50 %). À ce stade, la Commission ne dispose pas d'évaluations précises des activités exclues de la cession.

- (33) La mesure notifiée stipule qu'au moment de la clôture de la vente, Dexia BIL sera pourvue d'un ratio Common Equity Tier 1 de 9 %.
- (34) Le prix de vente est fixé à 730 millions d'euros basé sur un ratio de Common Equity Tier 1 de 9 % au moment de la clôture. En cas d'excès de capital au moment de la clôture par rapport aux 9 % de Common Equity Tier 1, le prix de vente sera ajusté euro pour euro en fonction de l'excès de capital disponible à la clôture.
- (35) À ce stade, la mesure notifiée comprend une clause qui prévoit que si Dexia ou une entité du groupe Dexia obtient une garantie en faveur d'un acquéreur de la part d'un État pour ses obligations d'indemnisation sous des garanties contractuelles spécifiques à cette cession envers cet acquéreur, et dans la mesure où l'acquéreur en question est une entité privée (non contrôlée directement ou indirectement par des entités publiques), Dexia s'engage à faire en sorte qu'une garantie similaire soit octroyée par le même garant (ou un garant alternatif ayant le même rating) à des conditions similaires et pour des obligations contractuelles similaires envers les acquéreurs sous les contrats de cession. Cette obligation s'applique jusqu'au 1er janvier 2017 (ci-après "clause 3.3.5"). Or, les autorités luxembourgeoises ont informé la Commission que Precision Capital et l'État luxembourgeois envisagent de supprimer cette clause 3.3.5.
- (36) La mesure notifiée comprend également une clause de garantie par Dexia sur les litiges concernant les conséquences dommageables pour Dexia BIL (et ses filiales) de litiges actuels ou futurs en relation avec [...], dans la mesure où celles-ci dépasseraient le montant de la provision enregistrée dans les comptes de Dexia BIL pour ces litiges, à savoir un montant de [50 – 150] millions d'euros (ci-après "clause [...]").
- (37) Au préalable de la finalisation du MoU, des scénarios d'avant-projet de cession de Dexia BIL ont été soumis à

une évaluation d'équité de prix par un Tiers⁽¹⁾. Cette évaluation du 10 décembre 2011 s'est faite selon trois méthodes différentes⁽²⁾ et conclut à une valeur de prix comprise dans une fourchette entre [600 – 700] et [800 – 900] millions d'euros. Les scénarios analysés ont été établis au courant des négociations et avant la fixation des conditions exactes du MoU du 20 décembre 2011 faisant objet de la présente notification. En particulier, cette évaluation du 10 décembre 2011 ne fournit pas d'informations sur l'évaluation des activités exclues de la cession et si celles-ci sont adéquatement prises en compte dans le prix de la cession.

3. OBSERVATIONS DU LUXEMBOURG

- (38) Le Luxembourg considère que ce projet représente une solution privée de marché. Les mesures projetées dans le cadre de ce projet ne constituent donc pas une aide d'État selon le Luxembourg.
- (39) Le Luxembourg observe que le projet de cession de Dexia BIL a été annoncé officiellement le 6 octobre 2011, soit avant la date de l'annonce des garanties octroyées par les trois États membres (Belgique, Luxembourg, France) à Dexia SA et DCL pour un montant de 45 milliards d'euros.
- (40) Le Luxembourg souligne que Dexia BIL est une des grandes banques à réseau de guichets au Luxembourg et est un acteur essentiel de l'économie locale aussi bien comme banque dépositaire des résidents personnes physiques et des entreprises que comme fournisseur de crédits de consommation, immobiliers et aux entreprises. Dexia BIL joue un rôle systémique pour l'économie luxembourgeoise⁽³⁾ et une défaillance de cette banque (voire même seulement des incertitudes sur son sort) aurait des effets extrêmement graves sur la stabilité du système financier du Luxembourg et de l'économie luxembourgeoise en général. Vu la taille du pays, ces effets seraient d'ailleurs également ressentis dans les pays limitrophes.
- (41) C'est en raison du caractère systémique de Dexia BIL que l'État luxembourgeois, qui a mis en contact Dexia avec l'acquéreur privé potentiel Precision Capital, prendra une participation minoritaire dans Dexia BIL qui lui donnera la possibilité d'être représenté au conseil d'administration de Dexia BIL. Selon les autorités luxembourgeoises, il n'y a aucun avantage découlant de la reprise par l'État luxembourgeois d'une part de 10 % de Dexia BIL, car elle a lieu dans des conditions de marché, le prix payé et les conditions étant les mêmes que pour Precision Capital.

(1) "Équité du prix de cession de BIL à Precision Capital/Éléments préliminaires en l'état actuel des négociations" du 10 décembre 2011

(2) (i) La méthode d'actualisation des "cash flows to equity" sur la base des flux distribuables aux actionnaires sous réserve de la satisfaction des ratios réglementaires core tier 1. (ii) La méthode du "price to book ratio", sur base de l'excès de rentabilité par rapport au coût du capital. (iii) La méthode des comparables boursiers.

(3) La BIL, avec ses près de 40 agences dans le Grand-Duché, est en troisième position sur le marché luxembourgeois, détenant environ [5 – 15] % des dépôts, [5 – 15] % des prêts et environ [5 – 15] % des actifs sous gestion dans le domaine de la banque privée.

- (42) Le Luxembourg observe aussi que la cession de Dexia BIL était envisagée depuis longtemps par Dexia qui a contacté à cet effet une série d'opérateurs entre 2009 et 2011, notamment [...]. Les discussions menées ont été plus ou moins avancées, mais aucun de ces opérateurs n'a manifesté d'intérêt pour Dexia BIL. Si les autorités luxembourgeoises reconnaissent que le processus n'a pas constitué un appel d'offres formel, elles observent qu'il est peu probable qu'un appel d'offres formel aurait abouti à un résultat différent. Un tel appel d'offres n'a pas pu être organisé dans un délai raccourci dicté par l'érosion accélérée de dépôts de Dexia BIL fin septembre 2011 en raison des rumeurs sur les difficultés du groupe Dexia et de la dégradation de la note de Dexia par Moody's le 3 octobre 2011, qui se sont ajoutées aux rumeurs entourant le système bancaire européen et à la crise de la dette souveraine et aux difficultés de la zone euro. Cette urgence a mené à l'annonce de la cession projetée de Dexia BIL et de l'entrée en négociations avec Precision Capital le 6 octobre 2011. Entre cette date et l'ouverture de négociations exclusives⁽¹⁾, aucune autre manifestation d'intérêts ou offre sérieuse n'a été reçue, malgré [...] manifestations d'autres investisseurs potentiels⁽²⁾.
- (43) Selon les autorités luxembourgeoises, un processus d'appel d'offres informel, organisé dans un délai raccourci et selon des procédures particulières imposées par les circonstances, pourrait être considéré comme un processus ouvert, transparent et non discriminatoire qui garantit la formation d'un prix de marché. Les autorités luxembourgeoises observent aussi qu'une évaluation d'équité du prix en date du 10 décembre 2011 conclut que le prix paraît équitable dans le contexte actuel des marchés et que la Commission aurait déjà accepté que la valorisation d'une entreprise puisse être conforme à un prix de marché sur la base d'une évaluation d'équité du prix réalisée par un expert indépendant.
- (44) Les autorités luxembourgeoises estiment également que Dexia BIL n'est pas une entité garantie et ne bénéficie pas de la garantie temporaire autorisée à titre provisoire par la Commission le 21 décembre 2011.
- (45) Enfin, les autorités luxembourgeoises argumentent que la sortie de Dexia BIL du groupe devrait se faire sans autres contraintes, le groupe Dexia — comprenant Dexia et ses filiales — étant seul identifié comme bénéficiaire des décisions de la Commission du 26 février 2010 et du 21 décembre 2011. Dexia BIL ne rentre pas dans le plan de restructuration ou de liquidation du groupe Dexia et sa cession ne contient aucun élément d'aide selon les autorités luxembourgeoises.
- (46) Par ailleurs, les autorités luxembourgeoises observent que Dexia BIL aura une position de liquidité forte après cession, elle se concentrera sur une activité de banque de détail et de banque privée et aura en grande partie coupé les liens avec le groupe Dexia résiduel à travers l'extraction du portefeuille "legacy" et de Dexia LDG et de la cession des participations dans RBCD et Dexia Asset Management. De même il est prévu de mettre fin au financement intra-groupe fourni par Dexia BIL au groupe Dexia.
- (47) Quant à la garantie Madoff en relation avec certains litiges, les autorités luxembourgeoises considèrent qu'il s'agit d'une pratique du marché et qu'elle ne contient aucun élément d'aide.
- (48) Concernant la clause 3.3.5, le Luxembourg informe qu'il est envisagé de supprimer cette clause.
- (49) Le Luxembourg demande également que Dexia BIL ne soit plus assujettie aux conditions et engagements de la décision du 26 février 2010, ni au nouveau plan de restructuration ou de liquidation de Dexia à élaborer dans le cadre de la décision du 21 décembre 2011.

4. APPRÉCIATION

4.1. Existence de l'aide

- (50) L'article 107, paragraphe 1, TFUE prévoit que, sauf dérogations prévues par les traités, sont incompatibles avec le marché intérieur, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
- (51) La Commission note que le processus de cession de Dexia BIL ne s'est pas déroulé de façon ouverte, transparente et non discriminatoire. Le processus de cession a été limité à des négociations bilatérales avec un certain nombre d'acquéreurs potentiels sans procédure d'appel d'offre.
- (52) La Commission note que le Luxembourg a transmis une évaluation d'équité de prix de la transaction par un Tiers du 10 décembre 2011. Cette évaluation s'est faite selon trois méthodes différentes et conclut à une valeur de prix comprise dans une fourchette entre 674 et 864 millions d'euros. Le prix de cession prévu de 730 millions d'euros se situe donc dans cette fourchette. Or l'évaluation d'équité a été établie sur base des négociations en cours au 10 décembre 2011 et donc avant la signature du MoU. La Commission ne peut donc pas exclure que l'évaluation d'équité ne corresponde pas exactement aux conditions de la mesure notifiée y compris la clause de récupération du produit net des cessions par Dexia BIL. En outre, la Commission ne dispose pas de toutes les informations nécessaires sur les évaluations des activités exclues de la cession, en particulier le portefeuille "legacy", afin de s'assurer que le prix de la cession les reflète adéquatement.
- (53) La Commission ne peut donc pas conclure à ce stade que les conditions de la cession de Dexia BIL, dans le cadre des effets combinés de l'absence de procédure d'appel d'offre ouverte et du manque d'informations précises sur la évaluation adéquate de la transaction eu égard en particulier aux activités exclues de la cession et la clause potentielle 3.3.5, aient mené à la cession au prix de marché.

⁽¹⁾ Si le conseil d'administration a entériné des négociations exclusives avec Precision le 9 et 10 octobre 2011, la période d'exclusivité formelle n'a commencé que le 23 octobre 2011 avec la signature d'une *Letter of intent*.

⁽²⁾ [...]

Transmission potentielle des anciennes aides reçues par Dexia groupe y compris ses filiales

- (54) Dans sa décision du 26 février 2010, la Commission a déjà établi que les aides reçues par Dexia SA sous forme de capital, de garanties de financement, d'ELA assortie d'une garantie d'État et de soutien aux actifs dépréciés (mesure FSA) étaient constitutives d'aides d'État (Belgique, Luxembourg, France). L'ensemble de ces mesures a également bénéficié à toutes les entités du groupe Dexia, y compris Dexia BIL. Ainsi Dexia BIL, en tant que partie du groupe Dexia, a déjà bénéficié de l'aide reçue dans le passé par le groupe Dexia et continue à en bénéficier.
- (55) Ainsi il est possible qu'une partie des aides dont Dexia a bénéficié soit transmise à l'acquéreur des parties cédées de Dexia BIL, dans le cas où le prix payé pour les activités acquises serait trop bas et ne refléterait pas adéquatement leur valeur de marché, i.e. le prix de marché. Une acquisition au prix de marché permettrait d'assurer que l'acquéreur paye adéquatement pour les aides dont cette partie de Dexia BIL a bénéficié en tant qu'entité du groupe Dexia et que le prix de la transaction de cession de Dexia BIL ne contient donc pas d'éléments d'aide.

Autres aides potentielles

- (56) La Commission note que l'État luxembourgeois participe dans la cession de Dexia BIL en tant qu'acquéreur d'une participation de 10 %, sous les mêmes conditions que Precision Capital. Malgré le fait que cette participation se fait aux mêmes conditions que celle de Precision Capital, il est évident que la participation du Luxembourg implique des ressources d'État. Or, vu que le Luxembourg participe aux mêmes conditions que Precision Capital, la Commission estime qu'a priori le Luxembourg agit comme un investisseur privé, ce qui exclut une aide en relation avec la participation de 10 % du Luxembourg.
- (57) La Commission note que Precision Capital et l'État luxembourgeois envisagent de supprimer la clause 3.3.5. Dans le cas où cette clause ne serait finalement pas supprimée, la Commission devra prendre en compte l'aide potentielle incluse dans cette clause. La Commission a par ailleurs des doutes que la valeur de cette clause ait été adéquatement prise en compte lors de l'évaluation d'équité de prix. La Commission note que par cette clause Dexia s'engagerait à obtenir à posteriori des garanties d'État en faveur de l'acquéreur de Dexia BIL. Ainsi, une activation de cette clause ferait potentiellement appel à des ressources d'État sous forme de garanties. De plus, la présence même de cette clause serait de nature à octroyer des bénéfices à l'acquéreur de Dexia BIL.
- (58) À ce stade, la Commission ne peut donc pas exclure que le prix de la transaction de cession de Dexia BIL ne contienne des éléments d'aide. La cession pourrait mener à un transfert d'aides reçues dans le passé par Dexia et pourrait en inclure de nouvelles. Les aides potentielles seraient sélectives car elles bénéficieraient uniquement Dexia BIL et à l'acquéreur Precision Capital.
- (59) Dexia BIL est active au niveau européen et donc clairement en concurrence avec d'autres acteurs de marché étrangers.

La Commission considère donc que l'aide potentielle de la mesure puisse affecter les échanges entre États membres et fausser ou menacer de fausser la concurrence.

- (60) Pour les raisons ci-dessus, la Commission n'est à ce stade pas en mesure d'exclure que la mesure notifiée ne contienne potentiellement des éléments d'aide. La Commission invite donc les autorités luxembourgeoises et les parties intéressées à commenter ce point.

4.2. Bénéficiaires de l'aide

- (61) La Commission considère que, dans le cas où la mesure notifiée contiendrait des éléments d'aide, Dexia BIL ainsi que l'acquéreur Precision Capital pourraient potentiellement en bénéficier.
- (62) Il ne peut être exclu que l'acquéreur bénéficie directement d'aide, dans le cas où le prix payé serait plus bas qu'un prix de marché.
- (63) En outre, la mesure permet la sortie de Dexia BIL du groupe Dexia et contribue donc à enrayer Dexia BIL des effets de contagion des problèmes dont le groupe Dexia est l'objet.
- (64) En conclusion, les bénéficiaires potentiels de l'aide sont les parties cédées de Dexia BIL ainsi que l'acquéreur Precision Capital. La Commission invite donc les autorités luxembourgeoises et les parties intéressées à commenter ce point.

4.3. Base légale**Aide potentielle à Dexia BIL et à l'acquéreur**

- (65) L'article 107, paragraphe 3, alinéa (b), TFUE donne pouvoir à la Commission de déterminer qu'une aide est compatible avec le marché intérieur lorsqu'elle a pour but de remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre. À cet égard, la Commission note que les mesures liées à la cession de Dexia BIL permettent de remédier à une perturbation grave de l'économie luxembourgeoise, ce qui est confirmé par le courrier de la CSSF du 28 octobre 2011.
- (66) En effet, eu égard: i) à l'importance systémique que représente Dexia BIL pour le marché luxembourgeois du financement des ménages et des entreprises; et ii) aux difficultés rencontrées par Dexia BIL en raison d'une fuite substantielle de dépôts de la clientèle, les mesures apparaissent de nature à remédier à une perturbation grave de l'économie luxembourgeoise.
- (67) Par conséquent, dans l'hypothèse où elle serait constitutive d'aide d'État, la mesure devait être appréciée au regard de l'article 107, paragraphe 3, sous b), TFUE.

4.4. Compatibilité avec l'article 107, paragraphe 3, alinéa b), TFEU de l'aide potentielle à Dexia BIL

- (68) Dans le cas où la mesure notifiée contiendrait des éléments d'aides d'État en faveur des parties cédées de Dexia BIL, sa

compatibilité avec les conditions posées par la Commission dans sa Communication sur le retour à la viabilité et l'appréciation des mesures de restructuration prises dans le secteur financier dans le contexte de la crise actuelle, conformément aux règles relatives aux aides d'État ⁽¹⁾ (la Communication sur les Restructurations) devrait être analysée:

- restauration de la viabilité à long terme;
- contribution propre du bénéficiaire;
- limites aux distorsions de concurrence.

4.4.1. Restauration de la viabilité à long terme des entités continuant l'activité

- (69) Il apparaît que la mesure de cession de Dexia BIL contribue à restaurer la viabilité à long terme de Dexia BIL. Dans l'immédiat, la sortie hors du groupe Dexia permet d'enrayer Dexia BIL de la contagion des problèmes de défiance dont le groupe Dexia est l'objet. La cession permet de préserver la franchise de Dexia BIL et contribue à arrêter les retraits de dépôts ce qui a un effet positif sur la liquidité de Dexia SA. À cet égard, la Commission note que l'annonce en date du 6 octobre 2011 du projet de vente de Dexia BIL a permis d'enrayer la fuite de dépôts. La Commission note également l'absence de financement par Dexia BIL au groupe Dexia après cession. Au 10 février 2012 ce financement octroyé aux autres entités du groupe était d'environ [0 – 5] milliards d'euros dont moins de [500 – 800] millions de financements sécurisés.
- (70) De par le périmètre de la cession excluant certaines activités dont notamment le portefeuille "legacy", Dexia BIL se concentrera à l'avenir sur une activité de banque de détail et de banque privée ainsi que les services aux entreprises, sur le marché luxembourgeois et international, en construisant sur son expertise et sa franchise existante et confirmée dans ces domaines.
- (71) De plus, le périmètre d'exclusion permet de réduire les actifs pondérés de Dexia BIL de 50 %. Suite au périmètre d'exclusion, Dexia BIL aura coupé en grande partie les liens existants avec le groupe Dexia. En particulier, l'extraction du portefeuille legacy permet d'immuniser Dexia BIL de pertes potentiellement importantes susceptibles d'être occasionnées par ce portefeuille.
- (72) Dexia BIL sera dès le départ adéquatement capitalisée avec un ratio Common Equity Tier 1 de 9 % à la clôture de la vente et selon les projections transmises par Dexia le 16 décembre 2011, ce ratio atteindrait un niveau de [15 – 25] % en 2016. En termes de produit bancaire net, les évaluations réalisées dans le cadre de l'équité du prix prévoient une augmentation annuelle moyenne de [0 – 10] % pour les années pour les 5 prochaines années.

- (73) La Commission peut donc conclure que la mesure permet la viabilité des parties cédées de Dexia BIL.

4.4.2. Contribution propre

- (74) La Commission ne peut à ce stade pas conclure que le prix de vente au regard des effets combinés de l'absence de procédure d'appel d'offre ouverte et du manque d'informations précises sur la évaluation adéquate de la transaction en particulier des activités exclues de la cession et la récupération par Dexia BIL de leur produit net de cession ne contienne aucun élément d'aide d'État.
- (75) Dans le cas où la clause 3.3.5 ne serait finalement pas supprimée, la Commission ne peut, à ce stade, pas non plus conclure à une contribution propre adéquate. Selon cette clause, Dexia s'engagerait à obtenir à posteriori des garanties d'État en faveur de l'acquéreur de Dexia BIL. En effet, si l'octroi des garanties prévues à la clause 3.3.5 se ferait au moyen de ressources de l'État, tout en ne pas répondant *a priori* aux conditions de nécessité de l'aide potentielle et d'une limitation au minimum nécessaire. Sous cette clause Dexia BIL n'est pas tenue de démontrer la nécessité d'une telle aide potentielle dont la mise en œuvre serait déclenchée par le seul octroi d'une telle aide à un concurrent potentiel. La Commission a par conséquent des doutes sur la prise en compte dans le prix de vente de la difficulté de mettre en œuvre la clause 3.3.5 au regard de la compatibilité de l'aide potentielle prévue à la clause 3.3.5 avec le marché intérieur.
- (76) La Commission n'est donc pas en mesure de déterminer à ce stade si, dans le cas où la transaction contiendrait des éléments d'aide, le prix de cession ainsi que les conditions assorties (notamment la garantie à posteriori) permettrait d'assurer une contribution propre satisfaisante.

4.4.3. Mesures visant à corriger les distorsions de concurrence

- (77) Selon la Communication sur les Restructurations (point 30) ⁽²⁾, la nature et la forme des mesures limitant les distorsions de concurrence dépendent du montant des aides, des conditions et circonstances dans lesquelles elles ont été octroyées, ainsi que des caractéristiques du marché ou des marchés sur lesquels le bénéficiaire est actif.
- (78) Dans le cas où la mesure notifiée contiendrait des aides additionnelles, il faudrait des mesures additionnelles pour limiter les distorsions de concurrence.

5. CONCLUSION

- (79) Comme indiqué précédemment, la Commission n'est pas en mesure d'exclure qu'il y ait de l'aide ou s'il y a aide d'accepter, lors d'un premier examen, la compatibilité de la cession des parties cédées de Dexia BIL avec le marché intérieur.
- (80) En regard de ces éléments, la Commission doit donc poursuivre ses investigations sur la mesure de cession de Dexia BIL et ouvrir une procédure formelle d'investigation, conformément à l'article 108, paragraphe 2, TFUE.

⁽¹⁾ JO C 195 du 19.8.2009, p. 9.

⁽²⁾ JO C 195 du 19.8.2009, p. 9.

(81) La Commission invite donc les parties intéressées à lui communiquer leurs observations quant à l'existence et la compatibilité de l'aide éventuellement contenus dans la cession de Dexia BIL, en particulier sur les éléments relatifs:

— au prix de vente au regard des effets combinés de l'absence de procédure d'appel d'offre ouverte et du manque d'informations précises sur la évaluation adéquate de la transaction en particulier des activités exclues de la cession et la récupération par Dexia BIL de leur produit net de cession;

— à la clause 3.3.5 du MoU, si cette clause est maintenue.

(82) Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite le Luxembourg, dans le cadre de la procédure de l'article 108, paragraphe 2, TFUE, à présenter leurs observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation de cette mesure et de ces aides dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.

DÉCISION

En conformité avec l'article 108, paragraphe 2, TFUE, la Commission a décidé d'ouvrir une procédure formelle d'investigation sur la mesure de cession de Dexia BIL. La Commission

a des doutes sur l'absence d'élément d'aide dans la cession envisagée et sur la compatibilité de ces éléments d'aide potentiels avec le marché intérieur. La Commission a décidé d'ouvrir une procédure formelle d'investigation en particulier sur les éléments relatifs:

— au prix de vente au regard des effets combinés de l'absence de procédure d'appel d'offre ouverte et du manque d'informations précises sur la évaluation adéquate de la transaction en particulier des activités exclues de la cession et la récupération par Dexia BIL de leur produit net de cession;

— à la clause 3.3.5 du MoU, si cette clause est maintenue.

Le Luxembourg est invité à présenter ses observations et à transmettre à la Commission toutes les informations nécessaires pour l'analyse de la mesure et sa compatibilité éventuelle.

Par la présente, la Commission avise le Luxembourg qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication."

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 137/09

Pomoc państwa – Luksemburg – Pomoc państwa SA.34440 (12/C) – Sprzedaż Dexia BIL
– Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL